

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-7001

C 141

31. årgang

30. maj 1988

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	.....	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
88/C 141/01	Forslag til Rådets direktiv om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen	1
88/C 141/02	Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sundhed og sikkerhed på arbejdspladserne	6
88/C 141/03	Forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler.....	14

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen

KOM(88) 73 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 11. marts 1988)

(88/C 141/01)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 118A,

under henvisning til Kommissionens forslag, som er udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i samarbejde med Europa-Parlamentet og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til traktatens artikel 118A skal Rådet, ved udstedelse af direktiver, vedtage minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i artikel 118A anbefales det, at det undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retslige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelsen og udviklingen af små og mellemstore virksomheder;

Kommissionens meddelelse om dens program for sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen ⁽²⁾ omhandler vedtagelse af direktiver med henblik på at varetage arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i Rådets resolution af 21. december 1987 om sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen tager Rådet til efterretning, at Kommissionen i nær fremtid agter at forelægge det et direktiv om organisering af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen;

det er medlemsstaternes opgave at sørge for personers, navnlig arbejdstageres sikkerhed og sundhed på deres område;

medlemsstaternes systemer for lovgivning om forebyggelse af arbejdsulykker og erhvervs sygdomme er meget forskellige;

der sker desværre stadig for mange arbejdsulykker; forebyggende foranstaltninger bør træffes og eksisterende foranstaltninger forbedres for at bevare arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

for at sikre den højeste grad af beskyttelse, det med rimelighed er muligt at opnå, er det nødvendigt, at arbejdstagerne og deres repræsentanter oplyses om risiciene for deres sikkerhed og sundhed og om de foranstaltninger, der er påkrævet for at formindske eller eliminere disse risici, og at de har mulighed for at kontrollere, om de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger er truffet;

det er nødvendigt at styrke samarbejdet mellem arbejdsgiverne og arbejdstagerne og deres repræsentanter;

iagttagelse af sikkerheden lige fra indretningen af arbejdsstedet anerkendes som en nødvendighed;

arbejdsgiverne skal følge med i de teknologiske fremskridt for bedre at kunne varetage arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

dette direktiv udgør et samlet, socialt supplement til forskellige direktiver om teknisk harmonisering med sigte på gennemførelsen af det indre marked, og dette direktiv supplerer bestemmelserne i direktiv 80/1107/EØF af 27. november 1980;

det er hensigten fremover at udarbejde specifikke bestemmelser, som omfatter foranstaltninger med det formål at forbedre sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen;

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 74/325/EØF, (EFT nr. L 185 af 9. 7. 1974, s. 15).

⁽²⁾ Dok. KOM(87) 520 endelig udg. og Rådets resolution 88/C 28/01, (EFT nr. C 28 af 3. 2. 1988).

der bør oprettes et udvalg, hvis medlemmer udpeges af medlemsstaterne, og som får til opgave at bistå Kommissionen med at iværksætte de i dette direktiv omhandlede supplerende foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Formål

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at iværksætte foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. Det omfatter generelle principper navnlig for forebyggelse af erhvervsbetingede risici og for varetagelse af sikkerhed og sundhed, oplysning, høring, uddannelse af arbejdstagere og deres repræsentanter samt generelle principper for iværksættelsen heraf.

Definitioner

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- *arbejdsplads*: ethvert sted, hvortil arbejdstageren har adgang i en virksomhed og/eller et anlæg;
- *arbejdstager*: enhver person, der udfører en eller anden form for arbejde, herunder også praktikanter og lærlinge;
- *virksomhed og/eller anlæg*: offentlig eller privat enhed, der er virksom inden for industri, landbrug, handel, administration, tjenesteydelser, uddannelse eller kultur;
- *arbejdsgiver*: det organ eller den person, som har ansvaret for virksomheden og/eller anlægget;
- *forebyggelse*: alle de bestemmelser eller aktioner, som iværksættes eller udvikles på samtlige aktivitetsniveauer i virksomheden med henblik på at undgå eller formindske erhvervsbetingede risici.
- *erhvervsbetinget risiko*: enhver situation i forbindelse med arbejdet, som kan forvolde fysisk eller psykisk overgreb på arbejdstagerens sikkerhed og/eller sundhed, bortset fra ulykker på vej til eller fra arbejdet.

Artikel 3

Medlemsstaterne skal sikre, at arbejdsgiverne, arbejdstagerne og arbejdstagernes repræsentanter overholder de i dette direktiv omhandlede bestemmelser, der vedrører dem.

Arbejdsgiverens ansvar

Artikel 4

1. Arbejdsgiveren er ansvarlig for alle de aspekter af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, som er direkte eller indirekte forbundet med arbejdet i virksomheden og/eller anlægget.
2. Hvis en arbejdsgiver beslutter at gøre brug af et serviceorgan, som er specialiseret i sikkerhed og sundhed, eller af en ekstern rådgiver med henblik på iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger, kan han ikke af den grund fritages for sit grundlæggende ansvar på dette område.
3. Arbejdstagernes forpligtelser på dette område indvirker ikke på arbejdsgiverens ansvar.

Arbejdsgiverens forpligtelser

Artikel 5

1. Det hører ind under arbejdsgiverens ansvar at træffe de nødvendige foranstaltninger til varetagelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, herunder også foranstaltninger til forebyggelse af erhvervsbetingede risici, til oplysning og uddannelse samt organisering heraf og tilvejebringelse af de nødvendige midler. Arbejdsgiveren skal til stadighed føre tilsyn med anvendelsen af disse foranstaltninger og med forbedringen af de eksisterende forhold.
2. Arbejdsgiveren bringer følgende generelle principper for forebyggelse i anvendelse, idet de tilpasses de særlige forhold i virksomheden, herunder virksomhedens størrelse:
  - bekæmpelse af risiciene ved kilden,
  - tilpasning af arbejdet til mennesket,
  - hensyntagen til den tekniske udvikling,
  - udskiftning af det, som er farligt, med det, som er mindre farligt eller ikke farligt,
  - planlægning af forebyggelsen med sigte på et sammenhængende hele, idet de forebyggende foranstaltninger omfatter: teknik, organisering af arbejdet, arbejdsforhold og menneskelige relationer.
3. Arbejdsgiveren har følgende særlige forpligtelser:
  - a) Arbejdsgiveren skal vurdere risiciene for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, bl.a. i forbindelse med valg af arbejdsudstyr, kemiske stoffer og præparater og indretning af arbejdspladserne.

Som følge af denne vurdering skal de forebyggende foranstaltninger og de arbejds- og produktionsmetoder, arbejdsgiveren anvender, sikre den bedst mulige beskyttelse af arbejdstagerne, som det med rimelighed kan lade sig gøre at opnå.

- b) De foranstaltninger, der tages i brug af arbejdsgiveren for at sikre beskyttelsen af arbejdstagerne, skal

integreres i samtlige aktiviteter i virksomheden og/eller anlægget og på alle niveauer af det tilsynsførende personale.

c) Arbejdsgiveren skal drage omsorg for, at der tages tilbørligt hensyn til de ergonomiske principper, navnlig hvad angår

— udformning af arbejdspladserne,

— valg af arbejdsudstyr, og

— valg af arbejds- og produktionsmetoder.

d) Arbejdsgiveren skal træffe de nødvendige foranstaltninger for, at arbejdstagerne kan deltage i tilrettelæggelsen af deres arbejde i overensstemmelse med deres evner, hvis dette med rimelighed er muligt.

e) I forbindelse med planlægningen og tilrettelæggelsen af arbejdet skal arbejdsgiveren sikre, at monotont arbejde, der indebærer gentagelser med korte mellemrum, og arbejde, hvor arbejdsrytmen styres af en maskine eller et transportbånd, hvorved arbejdstageren er forhindret i at påvirke arbejdsrytmen, undgås, hvis det med rimelighed er muligt.

f) Planlægningen og indførelsen af nye teknologier skal foretages i snævert samarbejde med arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter, navnlig med hensyn til valg af udstyr og tilpasning af arbejdsforholdene, herunder også de aspekter, som er forbundet med arbejdsmiljøet og den enkelte arbejdstager, såvel ud fra et fysisk som et psyko-socialt synspunkt. Arbejdstagerne skal modtage en hensigtsmæssig uddannelse.

g) Hvis flere virksomheder befinder sig på en og samme arbejdsplads, skal arbejdsgiverne samordne deres foranstaltninger til forebyggelse af erhvervsbetingede risici samt informere hinanden og deres arbejdstagere og/eller deres repræsentanter om disse risici.

Forebyggelsestjenester

Artikel 6

1. Arbejdsgiveren udpeger blandt det tilsynsførende personale en eller flere arbejdstagere, som skal varetage organiseringen af foranstaltningerne til forebyggelse af erhvervsbetingede risici i virksomheden og/eller anlægget.

2. Hvis personalet i virksomheden og/eller anlægget ikke er tilstrækkelig kompetent til at organisere disse forebyggende foranstaltninger, skal arbejdsgiveren henvende sig til kompetente organer (personer eller serviceorganer) uden for virksomheden og/eller anlægget.

3. Hvis arbejdsgiveren henvender sig til sådanne kompetente organer, skal de pågældende personer eller serviceorganer informeres af arbejdsgiveren om faktorer, der vides eller formodes at påvirke arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

4. Under alle omstændigheder skal de således udpegede arbejdstagere og/eller de eksterne personer eller serviceorganer, der rådspørges, have tilstrækkelig uddannelse og være tilstrækkelig talstærke til at kunne påtage sig de forebyggende foranstaltninger under hensyntagen til virksomhedens størrelse og/eller de risici, arbejdstagerne er udsat for, samt disses placering i virksomheden og/eller anlægget som helhed.

5. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser for størrelsen af de virksomheder, hvori arbejdsgiveren, på betingelse af at han er kompetent, selv kan påtage sig at udføre de i stk. 1 omhandlede opgaver.

6. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser for uddannelsen og antallet af det personale, som er nødvendigt for at opfylde de i stk. 4 i denne artikel omhandlede betingelser.

Artikel 7

1. Arbejdsgiveren træffer de nødvendige foranstaltninger på områderne førstehjælp, brandbekæmpelse og evakuering af arbejdstagerne og tilstedeværende personer og sørger for de nødvendige forbindelser med eksterne serviceorganer, særlig på områderne førstehjælp, lægehjælp i nødstilfælde, redning og brandbekæmpelse.

2. Med henblik på førstehjælp, brandbekæmpelse og evakuering af personalet udpeger arbejdsgiveren de arbejdstagere, der får til opgave at iværksætte disse foranstaltninger. Disse arbejdstagere skal være uddannede, tilstrækkelig talstærke og råde over hensigtsmæssigt materiel under hensyntagen til virksomhedens og/eller anlæggets størrelse og/eller de specifikke risici.

3. Arbejdsgiveren træffer foranstaltninger, således at arbejdstagerne kan beskytte sig ved øjeblikkelig at forlade et arbejdssted i tilfælde af en alvorlig, umiddelbar fare, som ikke kan undgås.

4. Arbejdsgiveren underretter hurtigst muligt alle de arbejdstagere, som er eller kan blive udsat for risiko for alvorlig og umiddelbar fare, om de trufne foranstaltninger.

5. I tilfælde af alvorlig og umiddelbar fare for egen og/eller andre personers sikkerhed skal enhver arbejdstager under hensyntagen til den viden og de tekniske og kompetencemæssige midler, han råder over, kunne træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå følgerne af en sådan fare.

Oplysningernes art*Artikel 8*

1. Arbejdsgiveren skal:
- råde over en analyse af de eksisterende risici for sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen;
  - fastsætte, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal træffes og, om nødvendigt, hvilket beskyttelsesudstyr der skal anvendes;
  - føre en fortegnelse over de ulykker og erhvervsbetingede sygdomme, der har medført, at arbejdstageren var ude af stand til at arbejde i over tre arbejdsdage;
  - udarbejde en rapport med angivelse af årsager og foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes i forbindelse med ulykker og erhvervsbetingede sygdomme, som har medført eller kan tænkes at medføre en permanent, delvis arbejdsudygtighed.
2. Medlemsstaterne fastsætter kriterier for, hvornår virksomhederne ikke er forpligtede til at udarbejde dokumenter for opfyldelse af de i denne artikel, stk. 1, litra a) og b), omhandlede krav.

Informering af arbejdstagerne*Artikel 9*

1. Arbejdsgiveren skal i overensstemmelse med gældende praksis i medlemsstaterne, hvor der kan tages særlig hensyn til virksomhedernes størrelse, træffe passende foranstaltninger med henblik på, at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter i virksomheden eller anlægget modtager hensigtsmæssige oplysninger:
- om risici for sikkerhed og sundhed og om forebyggende foranstaltninger og aktiviteter i virksomheden som helhed samt, for så vidt angår hver enkelt arbejdstager, om hvad der berører hans arbejdsplads og/eller hans arbejde;
  - om foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 7, stk. 4.
- Disse oplysninger skal ligeledes gives til midlertidige arbejdstagere og til arbejdsgivere for eksterne virksomheder og/eller anlæg, som udfører arbejde i virksomheden.
2. De arbejdstagere eller arbejdstagerrepræsentanter, som specielt varetager arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, har adgang til:
- den analyse af risiciene og de beskyttelsesforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a) og b);
  - den fortegnelse og den rapport over ulykker og erhvervsbetingede sygdomme, som er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra c) og d);

- de oplysninger, der bygger på forebyggende foranstaltninger eller stammer fra inspicerende organer eller organer med kompetence inden for sikkerhed og sundhed.

Høring af arbejdstagerne*Artikel 10*

1. Arbejdstagerne eller arbejdstagernes repræsentanter, som specielt beskæftiger sig med beskyttelse af sikkerhed og sundhed, skal på forhånd høres af arbejdsgiveren om:
- enhver handling, der kan have følger for sundheden og sikkerheden,
  - udpegelse af de i artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, omhandlede personer,
  - de i artikel 6, stk. 1, og artikel 9 omhandlede oplysninger,
  - eventuel oprettelse af en særlig tjeneste for sikkerhed og/eller sundhed eller, i påkommende tilfælde, henvendelse til et eksternt serviceorgan med henblik på forebyggelse, som omhandlet i artikel 6, stk. 2,
  - udarbejdelse og organisering af den i artikel 11 omhandlede uddannelse.
2. Den i stk. 1 omhandlede høring af samtlige arbejdstagere kan begrænses til kun at omfatte de arbejdstagerrepræsentanter, som specielt varetager arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under forudsætning af, at der er tilstrækkelig mange af disse repræsentanter.
3. De arbejdstagere og arbejdstagerrepræsentanter, som specielt varetager arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, må ikke udsættes for diskrimination på grund af deres arbejde på dette område.
4. Arbejdsgiveren sikrer, at de arbejdstagerrepræsentanter, som specielt varetager arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, indrømmes arbejdsfritagelse uden tab af løn og får stillet det nødvendige udstyr til rådighed, således at de kan opfylde de forpligtelser, der er pålagt dem i medfør af dette direktiv.

Uddannelse af arbejdstagerne*Artikel 11*

1. Arbejdsgiveren sikrer, at hver enkelt arbejdstager modtager tilstrækkelig og hensigtsmæssig uddannelse inden for sikkerhed og sundhed i forbindelse med:
- ansættelse,
  - forflyttelse eller ændring af arbejdsopgaverne, eller
  - ændring af arbejdsudstyr;
- uddannelsen skal være specielt tilpasset den enkeltes arbejdsplads eller arbejdsopgaver.

Denne uddannelse skal endvidere tilpasses den tekniske udvikling, der gør sig gældende med hensyn til de forskellige risici.

2. Den i stk. 1 omhandlede uddannelse gælder ligeledes på samme betingelser for midlertidige arbejdstagere, som er til stede i virksomheden eller anlægget. Arbejdsgiveren sikrer endvidere, at arbejdstagere fra eksterne virksomheder, som udfører arbejde i deres virksomhed eller anlæg, har modtaget en af deres virksomheder eller anlæg tilrettelagt uddannelse, som er tilpasset det af dem udførte arbejde.

3. De arbejdstagerrepræsentanter, som specielt varetager arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, har krav på en passende uddannelse.

4. Arbejdstagerne kan ikke belastes med udgifterne til den i stk. 1, 2 og 3 omhandlede uddannelse, som skal foregå i arbejdstiden.

5. Medlemsstaterne:

- sikrer sig, at der udarbejdes oplysninger om indholdet og varigheden af de i stk. 1 og 3 omhandlede uddannelser,
- udarbejder generelle regler vedrørende de forhold, hvorunder denne uddannelse skal finde sted.

Arbejdstagernes forpligtelser

Artikel 12

1. Det påhviler den enkelte arbejdstager i rimeligt omfang at drage omsorg for sin egen sikkerhed og sundhed samt for andre personers sikkerhed og sundhed, for så vidt de berøres af, hvad han gør eller undlader at gøre på arbejdspladsen.

2. Med disse mål for øje skal arbejdstagerne navnlig:

- anvende maskiner, apparater, redskaber, farlige stoffer, transportudstyr og andre hjælpemidler korrekt,
- anvende de personlige værnemidler, der stilles til deres rådighed, korrekt og sætte dem på plads efter brug,
- ikke vilkårligt ændre eller flytte sikkerhedsanordninger, som hører til værktøj, apparater osv., samt anvende disse anordninger korrekt,
- øjeblikkelig give arbejdsgiverne meddelelse om enhver fare, de har bemærket for sikkerheden og/eller sundheden,
- samarbejde med deres arbejdsgiver, så længe det er nødvendigt, for at udføre alle de opgaver eller opfylde

alle de krav, som den ansvarlige myndighed har pålagt dem, eller som de skal underkaste sig for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed,

- udføre deres opgaver inden for området sikkerhed og sundhed i overensstemmelse med den uddannelse og de vejledninger, de har modtaget,
- samarbejde for at forvisse sig om, at arbejdsmiljøet og -forholdene er sikre og ikke indebærer risici for sikkerheden og sundheden inden for deres arbejdsområde, samt kontrollere effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet for at fremme sikkerheden og sundheden.

Artikel 13

På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet i de særdirektiver, som det vedtager, særlige bestemmelser gældende for de tekniske områder, således som disse er anført i bilag I.

Artikel 14

Med henblik på vedtagelsen af dette direktiv samt de i artikel 13 anførte direktiver i henhold til de i hvert af disse fastsatte vilkår under hensyntagen til

- vedtagelsen af direktiver om teknisk harmonisering og standarder
- tekniske fremskridt, udviklingen inden for internationale bestemmelser eller specifikationer og den erhvervede viden

bistår Kommissionen af et udvalg, der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant fremlægger et udkast til foranstaltninger, der skal iværksættes, for udvalget. Udvalget afgiver sin udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal iværksættes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet efter udløbet af en frist, som vil blive fastlagt i de enkelte retsakter, der vedtages af Rådet i henhold til dette stykke, men som ikke i noget tilfælde kan overstige 3 måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke

har truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1.1.1991. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen hvert andet år om den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i dette direktiv, med angivelse af arbejdsmarkedets parter synspunkter. Kommissionen informerer Udvalget og Trepartsudvalget.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

LISTE OVER DE I ARTIKEL 13 OMTALTE OMRÅDER

- Arbejdspladsen
- Arbejdsudstyr
- Personlige værnemidler
- Arbejde med skærmterminaler
- Håndtering af tunge byrder, som medfører risiko for lændeskader for arbejdstagerne

Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sundhed og sikkerhed på arbejdspladserne

første særdirektiv i henhold til artikel 13 i direktiv ... ⁽¹⁾

KOM(88) 74 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 8. april 1988)

(88/C 141/02)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
 under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 118A,
 under henvisning til forslag fra Kommissionen udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen ⁽²⁾,
 under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,
 i samarbejde med Europa-Parlamentet og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 118A i EØF-traktaten er Rådet forpligtet til gennem direktiver at udstede minimumsforskrifter med henblik på at fremme forbedringen af navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i artikel 118A anbefales det, at det undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retslige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelsen og udviklingen af små og mellemstore virksomheder;

Kommissionens meddelelse om dens program for sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen ⁽³⁾ omhandler

⁽¹⁾ Dok. KOM(88) 73 endelig udg.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 74/325/EØF, (EFT nr. L 185 af 9. 7. 1974, s. 15).

⁽³⁾ Dok. KOM(87) 520 og Rådets resolution 88/C 28/01, (EFT nr. C 28 af 3. 2. 1988).

vedtagelse af direktiver med det formål at varetage arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i Rådets resolution af 8. december 1987 om sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen refereres der til, at Kommissionen snarest vil forelægge Rådet minimumsforskrifter vedrørende arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

det påhviler medlemsstaterne at varetage personers og i særdeleshed arbejdstageres sundhed og sikkerhed inden for det nationale område;

gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾ forudsætter udarbejdelsen af direktiver på grundlag af artikel 100A med anvendelse af den ny metode vedrørende harmonisering og standardisering ⁽²⁾ til fastsættelse af væsentlige sikkerhedskrav i forbindelse med udvikling, fremstilling og udformning af produkter med henblik på deres markedsføring og fri omsætning i Fællesskabet, og blandt disse findes der adskillige former for produkter, som har betydning for arbejdspladser.

lovgivningen om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat; de nationale bestemmelser på området, som ofte er suppleret med tekniske bestemmelser og/eller frivillige standarder, kan medføre forskelle i det sikkerheds- og sundhedsmæssige beskyttelsesniveau og påvirke konkurrenceevnen;

overholdelse af minimumsforskrifterne for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen er bydende nødvendig for at varetage arbejdstagernes sikkerhed og sundhed samt for at fremme loyal konkurrence;

minimumsforskrifterne for arbejdspladser er først og fremmest formuleret som målsætninger; med anvendelse af den nye metode til teknisk harmonisering og standardisering er det ønskeligt at råde over tekniske rapporter, som giver tekniske enkeltheder om de ovenfor nævnte minimumsforskrifter samt giver en formodning om overensstemmelse med disse minimumsforskrifter, og de ovenfor nævnte tekniske rapporter skal i visse tilfælde suppleres med referencer til målemetoder, som gøres til genstand for harmoniserede standarder;

indtil godkendelse af tekniske rapporter i dette direktivs forstand er det hensigtsmæssigt at fremme overensstemmelse med minimumsforskrifterne gennem midlertidig godkendelse af allerede fastsatte nationale standarder ved hjælp af en kontrolprocedure på fællesskabsplan, der kan sikre, at de nationale bestemmelser er i overensstemmelse med minimumsforskrifterne i dette direktiv; i denne

⁽¹⁾ Hvidbog — Dok. KOM(85) 310 endelig udg.

⁽²⁾ Rådets resolution 85/C 136/01, (EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985).

forbindelse har udvalget til opgave at bistå Kommissionen i udførelsen af den fællesskabskontrol, der skal sikre, at de nationale standarder er i overensstemmelse med minimumsforskrifterne;

dette direktiv fastsætter til beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed en række nødvendige minimumsforskrifter, men hindrer ikke, at de enkelte medlemsstater opretholder eller udarbejder visse skærpede beskyttelsesforanstaltninger vedrørende arbejdsbetingelserne;

det er vigtigt at sikre, at arbejdsmarkedets parter og i særdeleshed arbejdstagernes organisationer i passende omfang høres i forbindelse med det tekniske arbejde, som vedrører dette direktiv;

som det i vid udstrækning er tilfældet i medlemsstaterne, er det nærliggende at lade fabrikanterne bære ansvaret for overensstemmelse med minimumsforskrifterne ved udformning, indretning eller ombygning af arbejdspladser eller enkelte dele af disse;

det er vigtigt, også på virksomhedsniveau, at fremme arbejdsmarkedets parters medvirken i forbindelse med vedtagelse og gennemførelse af foranstaltninger til beskyttelse af sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen;

der bør oprettes et udvalg, som har til opgave at bistå Kommissionen ved iværksættelsen af de i direktivet fastsatte supplerende foranstaltninger;

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Anvendelsesområde

Artikel 1

1. Dette direktiv, som er et særdirektiv i medfør af artikel 13 i direktiv ..., fastsætter minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på arbejdspladserne, som defineret i artikel 2.

2. Dette direktiv gælder ikke for:

- transportmidler,
- midlertidige eller mobile arbejdspladser.

3. Dette direktiv er ikke til hinder for, at det enkelte medlemsland kan opretholde og indføre skærpede beskyttelsesforanstaltninger vedrørende arbejdsbetingelserne, for så vidt som disse foranstaltninger er forenelige med traktaten.

Definitioner

Artikel 2

I dette direktiv forstås der ved

- *arbejdsplads*: ethvert sted beregnet til permanente arbejdsstationer i bygninger eller på virksomhedens og/eller anlæggets område; herunder ethvert lokale eller sted, som en arbejdstager har adgang til.

- *virksomhed og/eller bedrift*: enhed, som hører til den offentlige eller private sektor, og hvor der udøves industriel, landbrugsmæssig, handelsmæssig, administrativ, servicemæssig, uddannelsesmæssig eller kulturel aktivitet.
- *arbejdstager*: enhver person, som udfører et hvilket som helst arbejde, herunder praktikanter og lærlinge.

Arbejdspladser

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger, for at de i artikel 1 omhandlede arbejdspladser ikke kan bringe arbejdstagernes og andre tilstedeværende personers sikkerhed og sundhed i fare, når de anvendes i overensstemmelse med deres formål og holdes i forsvarlig stand.
2. Medlemsstaterne gennemfører de i medfør af stk. 1 nødvendige kontrolforanstaltninger.

Artikel 4

Arbejdspladser, som udformes, indrettes, tages i brug eller anvendes efter dette direktivs ikrafttræden, skal opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter, som er opført i bilag I.

Artikel 5

1. De arbejdspladser, som udformes, indrettes eller tages i brug i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, hvori der som minimum tages hensyn til de tekniske rapporter, som indeholder de sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter, hvis referencer er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, anses af medlemsstaterne for at være i overensstemmelse med de i artikel 4 omhandlede sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksterne til de nationale forslag og bestemmelser, som de betragter som værende i overensstemmelse med de i stk. 1 omhandlede tekniske rapporter, med forbehold af Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, Kommissionen fremsender straks disse tekster til de øvrige medlemsstater. I henhold til den i artikel 9, stk. 2, fastsatte procedure giver Kommissionen medlemsstaterne meddelelse om de nationale bestemmelser, som kan betragtes som værende i overensstemmelse med de sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter. Kommissionen offentliggør referencerne til disse nationale bestemmelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
3. I mangel af de i stk. 1 omhandlede tekniske rapporter meddeler medlemsstaterne Kommissionen teksterne til de nationale forslag og bestemmelser, som de anser for at opfylde de i bilag I opførte sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter med forbehold af Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter. Kommissionen fremsender straks disse tekster

til de øvrige medlemsstater. I henhold til den i artikel 9, stk. 2, fastsatte procedure giver Kommissionen medlemsstaterne meddelelse om de nationale bestemmelser, som kan betragtes som værende i overensstemmelse med de sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter. Kommissionen offentliggør referencerne til disse nationale bestemmelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Med hensyn til eksisterende og anvendte arbejdspladser træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at arbejdsgiverne senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden gennemfører de i bilag II omhandlede sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter, for så vidt andet ikke er fastsat i de bestemmelser om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, som er gældende på nationalt niveau på tidspunktet for dette direktivs vedtagelse, samt de ergonomiske principper.

Artikel 7

Når der efter direktivets ikrafttræden foretages ændringer, udvidelser og/eller ombygninger af arbejdspladser, skal medlemsstaterne sørge for, at arbejdsgiverne, så vidt det med rimelighed er muligt, træffer de nødvendige foranstaltninger for at bringe disse ændringer, udvidelser og/eller ombygninger i overensstemmelse med de i bilag I opførte sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at arbejdsgiverne kun anvender arbejdspladser, som er i overensstemmelse med dette direktiv. Arbejdsgiverne skal påse:
  - at færdselsvejene til udgange og nødudgange såvel som selve udgangene og nødgangene holdes fri og kan benyttes på et hvilket som helst tidspunkt,
  - at arbejdspladserne vedligeholdes teknisk, og at konstaterede fejl rettes så hurtigt som muligt. Hvis fejl, som udgør en alvorlig og umiddelbar fare, ikke kan rettes øjeblikkelig, skal arbejdet standses,
  - at arbejdspladserne rengøres for at sikre forsvarlige hygiejniske forhold,
  - at der foretages regelmæssig vedligeholdelse og kontrol af de sikkerhedsinstallationer, som har til formål at forebygge eller fjerne farer.
2. Arbejdstagerne eller disses repræsentanter skal høres om de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold på baggrund af henholdsvis bilag I og/eller bilag II.

Såfremt de sikkerhedsmæssige foranstaltninger, som arbejdsgiveren har truffet i forbindelse med eksisterende arbejdspladser, som allerede anvendes eller tænkes anvendt, ifølge arbejdstagerne eller deres repræsentanter ikke er tilstrækkelige, kan disse kræve, at de kompetente sikkerheds- og sundhedsmyndigheder aflægger besøg på arbejdspladsen.

Artikel 9

1. Såfremt en medlemsstat eller Kommissionen skønner, at de i artikel 5 omhandlede forslag til tekniske rapporter ikke opfylder de i artikel 4 omhandlede minimumsforskrifter, indbringer Kommissionen med begrundet redegørelse sagen for det i artikel 10 omhandlede udvalg, og i givet fald hører den Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, som er oprettet i medfør af Rådets afgørelse 74/325/EØF, herefter benævnt »Trepartsudvalget«.

Efter gennemgang af Udvalgets udtalelse offentliggør Kommissionen referencen til den tekniske rapport eller anmoder om, at udkastet ændres.

2. Efter at have modtaget de i artikel 5, stk. 2 og 3, omhandlede meddelelser hører Kommissionen udvalget og i givet fald »Trepartsudvalget«. Efter gennemgang af Udvalgets udtalelse meddeler Kommissionen inden for en frist på tre måneder medlemsstaterne, om de pågældende nationale bestemmelser kan anerkendes som værende i overensstemmelse med minimumsforskrifterne og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Såfremt Kommissionen eller en medlemsstat skønner, at en national bestemmelse ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at kunne betragtes som værende i overensstemmelse med de i artikel 4 omhandlede sikkerheds- og sundhedsmæssige minimumsforskrifter, hører Kommissionen udvalget og i givet fald »Trepartsudvalget«. Efter gennemgang af udvalgets udtalelse meddeler Kommissionen medlemsstaterne, om den pågældende bestemmelse stadig, eller ikke længere, bør anerkendes som værende i overensstemmelse med minimumsforskrifterne, og i sidstnævnte tilfælde udgå af den i artikel 5, stk. 1, omhandlede publikation.

Tilpasning af bilagene

Artikel 10

1. Kommissionen vil tilpasse bilagene i dette direktiv under hensyntagen til:

- vedtagelse af direktiver om teknisk harmonisering og standardisering vedrørende udformning, fremstilling og indretning af dele af arbejdspladser,
- de tekniske fremskridt, udviklingen i internationale bestemmelser og specifikationer samt indhøstede erfaringer vedrørende arbejdspladser.

2. Med hensyn til de i stykke 1 omhandlede tilpasninger bistår Kommissionen af et udvalg i henhold til den procedure, som er fastsat i artikel 14 i direktiv ....

Afsluttende bestemmelser

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1991. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne udarbejder hvert andet år en beretning til Kommissionen om den praktiske gennemførelse af dette direktivs bestemmelser vedrørende arbejdspladser, med angivelse af arbejdsmarkedets parter synspunkter. Kommissionen underretter udvalget og Trepartsudvalget herom.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

MINIMUMSFORSKRIFTER FOR ARBEJDSPLADSER I HENHOLD TIL ARTIKEL 4

1. **Indledende bemærkning**

Minimumsforskrifterne inden for sundhed og sikkerhed finder først anvendelse, når den tilsvarende risiko opstår på en given arbejdsplads.
2. **Minimumsforskrifter for sundhed og sikkerhed på arbejdspladser**
- 2.0. **Stabilitet og soliditet**

Bygninger, som danner ramme om arbejdspladser, skal have en struktur og en soliditet, der står i forhold til bygningens anvendelse.
- 2.1. **Elektriske installationer**

De elektriske installationer skal udformes og udføres på en sådan måde, at de ikke kan give anledning til brand eller eksplosionsfare, og således, at der ydes personalet en passende beskyttelse mod de risici for ulykker, der kan skyldes direkte eller indirekte kontakt med installationerne.

Ved projektering og opsætning, valg af materialer og beskyttelsesanordninger skal der tages hensyn til spændingen og betingelserne for ydre påvirkning samt til, hvor kompetente de personer er, der får adgang til installationens enkelte dele.
- 2.2. **Nødudgange**

Nødudgange skal føre så direkte som muligt ud i det fri eller til et sikkerhedsområde.

  - 2.2.1. I tilfælde af fare skal alle arbejdspladser hurtigt og sikkert kunne evakueres af arbejdstagerne.
  - 2.2.2. Nødudgangenes antal, fordeling og dimensioner skal afpasses efter arbejdspladsernes anvendelse, udstyr og areal, samt det maksimale antal personer, der kan være til stede.
  - 2.2.3. Nødudgangenes døre skal let kunne åbnes udad; der må kun findes skydedøre eller drejedøre, hvis deres antal er tilstrækkeligt.
  - 2.2.4. Nødudgangene skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/756/EØF. Denne afmærkning skal anbringes på passende steder og være af permanent karakter.
- 2.3. **Branddetektion og -bekæmpelse**
  - 2.3.1. Alt efter bygningernes dimensioner, højde og anvendelse samt det forhåndenværende udstyr og det maksimale antal personer, der kan være til stede, skal arbejdspladsen være forsynet med branddetektorer, der er anbragt på hensigtsmæssige steder, et alarmsystem og et egnet automatisk og/eller manuelt brandbekæmpelsesudstyr.
  - 2.3.2. Ikke-automatisk brandbekæmpelsesudstyr skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/756/EØF. Denne afmærkning skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være af permanent karakter.
- 2.4. **Ventilation af lukkede arbejdspladser (lokaler)**

Luften i lukkede lokaler skal fornyes naturligt eller kunstigt, således at arbejdstagerne har luft i tilstrækkelig mængde og af tilstrækkelig kvalitet i forhold til det arbejde, de udfører.
- 2.5. **Temperaturen i lokalerne**
  - 2.5.1. Luftens temperatur i arbejdslokaler skal i arbejdstiden være passende under hensyntagen til arbejdstagernes arbejde og den fysiske belastning, de udsættes for.
  - 2.5.2. Temperaturen i opholdsrum, lokaler til vagtpersonale, sanitære lokaler, kantiner og lokaler beregnet til førstehjælp skal svare til disse lokalers specifikke anvendelse.

- 2.5.3. For at arbejdstagerne ikke skal udsættes for træk eller farlige temperaturer, må klimaanlæg ikke blæse luft eller varme ned på de enkelte arbejdspladser.
- 2.5.4. Vinduer, ovenlys og skillevægge af glas skal være udformet på en sådan måde, at det undgås, at sollyset får en overdreven indvirkning.
- 2.6. **Naturlig og kunstig belysning i lokalerne**
- 2.6.1. Arbejdslokaler skal så vidt muligt have en tilstrækkelig, naturlig belysning ved dagslys og skal være udstyret med en tilstrækkelig, kunstig belysning.
- 2.6.2. I lokaler, hvor arbejdstagerne kan udsættes for risiko i tilfælde af, at den kunstige belysning svigter, skal der forefindes en nødbelysning med tilstrækkelig intensitet.
- 2.7. **Lokalernes gulve, vægge og lofter**
- 2.7.1. Lokalernes gulve skal være fri for buler, huller og farlige ramper og være faste, stabile og skridsikre, og de skal kunne rengøres under passende, hygiejniske betingelser under hensyntagen til lokalernes anvendelse.
- 2.7.2. Væggenes og lofternes overflade skal være af en sådan beskaffenhed, at de kan rengøres eller renses under passende, hygiejniske betingelser.
- 2.7.3. Gennemsigtige eller halvgennemsigtige skillevægge, især sådanne, der helt igennem består af glas, i arbejdsrum eller i nærheden af arbejdspladser og passager skal være fremstillet af sikre materialer, der ikke kan gå i stykker, eller være adskilt fra arbejdspladser og passager på en sådan måde, at arbejdstagerne ikke kan komme i kontakt med skillevæggene eller komme til skade, hvis de splintres.
- 2.8. **Lokalernes vinduer og ovenlys**
- 2.8.1. Vinduer, ovenlys og ventilationsanlæg skal kunne åbnes, lukkes, reguleres og fastgøres af arbejdstagerne fra en plads, der yder fuld sikkerhed. Når de er åbne, må de ikke kunne indstilles på en sådan måde, at de udgør en fare for arbejdstagerne. Vinduer, der ikke kan åbnes, tillades kun, når produktionen kræver det og under forudsætning af, at der forefindes en tilstrækkelig, kunstig ventilation og belysning.
- 2.8.2. Vinduer og ovenlys skal være udformet eller udstyret på en sådan måde, at de kan rengøres uden fare for de arbejdstagere, som udfører dette arbejde, såvel som for de arbejdstagere, der befinder sig i eller omkring bygningerne.
- 2.9. **Døre, porte og automatiske døre**
- 2.9.1. Dørenes og portenes placering, antal og dimensioner bestemmes af de pågældende lokalers eller områders art og anvendelse.
- 2.9.2. Svingdøre skal være gennemsigtige eller have gennemsigtige paneler.
- 2.9.3. Når døres eller portes gennemsigtige eller halvgennemsigtige flader ikke består af slagfaste materialer, og når der er risiko for, at arbejdstagerne kan komme til skade, hvis en dør splintres, skal disse overflader beskyttes mod stød.
- 2.9.4. Skydedøre skal være udstyret med et sikkerhedsanordning, der forhindrer dem i at glide ud af skinnerne og vælte.
- 2.9.5. Døre og porte, der åbner opad, skal være udstyret med en sikkerhedsanordning, der hindrer dem i at falde i.
- 2.9.6. Døre, der er placeret på adgangsvejene til nødudgangene, skal bære en passende mærkning. De skal til enhver tid kunne åbnes indefra uden særlige hjælpemidler, når arbejdspladserne er i brug, og de skal åbne udad.
- 2.9.7. I umiddelbar nærhed af porte, der hovedsagelig er beregnet til køretøjers gennemkørsel, skal der forefindes døre til gående færdsel.
- 2.9.8. Mekaniske døre og porte skal fungere uden risiko for ulykker for arbejdstagerne. De skal være udstyret med en let kendelig og let tilgængelig nødstopanordning og skal ligeledes kunne åbnes manuelt.

- 2.10. **Færdselsveje i bygningerne — farlige områder**
- 2.10.1. Færdselsveje, herunder trapper, faste stiger og læsseramper, skal være placeret og udformet på en sådan måde, at fodgængere eller køretøjer kan anvende dem uden vanskelighed, i fuld sikkerhed i overensstemmelse med deres formål og på en sådan måde, at arbejdstagere, der er beskæftiget i nærheden af disse færdselsveje, ikke udsættes for risiko.
- 2.10.2. Beregningen af dimensioner for færdselsveje, som anvendes til transport af personer og/eller varer, afhænger af det potentielle antal brugere og virksomhedens art. Når der anvendes transportmidler på færdselsveje, skal der være afsat en tilstrækkelig sikkerhedsafstand til fodgængere.
- 2.10.3. Færdselsveje beregnet til køretøjer skal passere i en passende afstand fra døre, porte, fodgængerovergange, korridorer og trapper.
- 2.10.4. I den udstrækning, lokalernes anvendelse og udstyr gør det påkrævet for at sikre beskyttelsen af arbejdstagerne, skal færdselsvejene i arbejds- og lagerrum afmærkes.
- 2.10.5. Hvis arbejdspladsen omfatter farlige områder, der på grund af arbejdets art indebærer nedstyrtningsskade for arbejdstagere eller fare for nedstyrtning af genstande, skal sådanne områder i det omfang, det er muligt, udstyres med afspærringer, der hindrer arbejdstagerne i at færdes i disse områder.
- 2.11. **Særlige foranstaltninger for rulletrapper og -gulve**
- Rulletrapper og -gulve skal fungere uden risiko for ulykker for arbejdstagerne. De skal være udstyret med nødstopanordninger, der er let kendelige og let tilgængelige.
- 2.12. **Læsseramper**
- 2.12.1. Læsseramper skal have en passende bredde i forhold til den transporterede lasts dimensioner.
- 2.12.2. Læsseramper skal have mindst én udgang. Når det er teknisk muligt, skal læsseramper over en vis længde have en udgang i hver ende.
- 2.13. **Lokalernes dimensioner og luftvolumen, plads til bevægelsesfrihed på arbejdspladsen**
- 2.13.1. Arbejdsrum skal have et tilstrækkeligt stort areal og en tilstrækkelig højde samt et tilstrækkeligt minimumsluftvolumen.
- 2.13.2. Dimensionerne for det frie, umøblerede areal i tilknytning til arbejdspladsen skal beregnes på en sådan måde, at personalet har tilstrækkelig bevægelsesfrihed til sine aktiviteter. Hvis dette kriterium ikke kan respekteres på grund af virksomhedens karakter, skal arbejdstageren i nærheden af sin arbejdsplads kunne disponere over et andet, frit område af tilstrækkelige dimensioner.
- 2.14. **Opholdsrum**
- 2.14.1. Når personalet når over en vis størrelse, eller når arbejdstagernes sundhed eller den udførte type aktiviteter kræver det, skal arbejdstagerne råde over et let tilgængeligt opholdsrum. Dette gælder dog ikke, når personalet arbejder i kontorer eller i lignende arbejdsrum, som giver de samme muligheder for afslapning i pausen.
- 2.14.2. Opholdsrummene skal være tilstrækkeligt store og indeholde et antal borde og stole, der står i forhold til antallet af arbejdstagere.
- 2.14.3. Der skal gennemføres passende foranstaltninger til beskyttelse af ikke-rygere i personalets opholdsrum.
- 2.14.4. Når arbejdstiden afbrydes regelmæssigt og ofte, og der ikke findes opholdslokaler, skal andre lokaler stilles til disposition for personalet, således at det kan opholde sig der under arbejdets afbrydelse, og der skal gennemføres passende foranstaltninger til beskyttelse af ikke-rygere.

- 2.15. **Sanitært udstyr**
- 2.15.1. *Garderober og klædeskabe*
- 2.15.1.1. Der skal stilles separate garderober til rådighed for mænd og kvinder, når arbejdstagerne skal bære særligt arbejdstøj, og når man af sundheds- eller anstændighedsgrunde ikke kan lade dem skifte tøj i et andet rum.
- 2.15.1.2. I virksomheder, hvor arbejdstagerne udsættes for høje temperaturer under arbejdet, skal garderoberne befinde sig i nærheden af arbejdspladserne.
- 2.15.1.3. Garderoberne skal være tilstrækkeligt store og være således udstyret, at hver arbejdstager får mulighed for at låse sit tøj inde i arbejdstiden.
Hvis forholdene gør det påkrævet (farlige stoffer, fugt, snavs), skal skabene til arbejdstøj adskilles fra skabene til privat beklædning.
- 2.15.1.4. Når garderober ikke er nødvendige i den i stk. 2.15.1.1. nævnte forstand, skal hver arbejdstager råde over en plads, hvor hun kan anbringe sit tøj.
- 2.15.2. *Vaskerum, håndvaske*
- 2.15.2.1. Der skal stilles vaskerum til rådighed for arbejdstagerne, når aktiviteterens art eller sundhedsforholdene gør det påkrævet. Der skal være adskilte vaskerum til mænd og kvinder.
- 2.15.2.2. Vaskerummene skal være tilstrækkeligt store og veludstyrede (herunder, om nødvendigt, med varmt vand) til, at hver enkelt arbejdstager kan gøre sig i stand under passende, hygiejniske forhold.
- 2.15.2.3. Når vaskerum ikke er nødvendige i den i stk. 2.15.2.1. nævnte forstand, skal der placeres håndvaske med rindende (om nødvendigt, varmt) vand i nærheden af arbejdspladserne.
- 2.15.3. *Toiletter og håndvaske*
- Arbejdstagerne skal i nærheden af deres arbejdspladser have adgang til separate lokaler udstyret med et tilstrækkeligt antal toiletter og håndvaske.
- 2.16. **Installationer til førstehjælp**
- 2.16.1. Når risikoen for ulykker er stor, eller der er et stort personale, skal der indrettes et lokale til førstehjælp.
- 2.16.2. Dette lokale skal udstyres på hensigtsmæssig måde og være let tilgængeligt, og det skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/756/EØF. Denne afmærkning skal anbringes på hensigtsmæssige steder og være af permanent karakter.
- 2.17. **Handicappede**
- Eventuelt skal arbejdspladserne indrettes således, at der tages hensyn til handicappede arbejdstagere.
- 2.18. **Udendørs arbejdspladser (særlige bestemmelser)**
- 2.18.1. De arbejdspladser, færdselsveje og andre arbejdssteder og anlæg i det fri, hvor arbejdstagere opholder sig i forbindelse med arbejdet, skal udformes på en sådan måde, at gående og kørende færdsel kan foregå uden risiko.
Artikel 12, 15 og 16 gælder ligeledes for hovedfærdselsvejene på virksomhedens område (færdselsveje, der fører til faste arbejdspladser, for færdselsveje anvendt til regelmæssig vedligeholdelse og kontrol af virksomhedens installationer, samt for læssemper).
Bestemmelserne i punkt 2.10. gælder tilsvarende for udendørs arbejdspladser.
- 2.18.2. Arbejdspladser i det fri skal være tilstrækkeligt oplyst med kunstig belysning, når dagslyset ikke er tilstrækkeligt.
- 2.18.3. Når arbejdstagere udfører arbejde i det fri, skal disse arbejdspladser i den udstrækning, det er muligt, indrettes på en sådan måde, at arbejdstagerne beskyttes mod vekslende klimaforhold.

BILAG II

MINIMUMSFORSKRIFTER FOR ARBEJDSPLADSEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 6

Minimumsforskrifterne i dette bilag finder først anvendelse, når den tilsvarende risiko opstår på den pågældende arbejdsplads.

1. Bygninger, som danner ramme om arbejdspladser, skal være stabile og have en soliditet, der står i forhold til disse bygningers anvendelse.
2. Udgange og nødudgange skal føre så direkte som muligt ud i det fri eller til et sikkerhedsområde. I tilfælde af fare skal alle arbejdspladser kunne evakueres hurtigt og sikkert; der skal forefindes et tilstrækkeligt antal udgange og nødudgange.
De døre, der giver adgang til nødudgangene, skal være lette at åbne, og de skal åbne udad; skydedøre og drejedøre må ikke forefindes.
Udgange og nødudgange skal afmærkes i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 77/756/EØF. Denne afmærkning skal anbringes på passende steder og være af varig karakter.
3. På arbejdspladserne skal der forefindes passende førstehjælps- og brandbekæmpelsesudstyr. Dette udstyrs placering skal markeres med en passende, hensigtsmæssigt placeret skiltning, som er af permanent karakter.
4. Hvis arbejdspladsen omfatter farlige områder, der på grund af arbejdets art indebærer nedstyrtningsskade for arbejdstagere eller fare for nedstyrtning af genstande, skal sådanne områder i det omfang, det er muligt, udstyres med afspærringer, der hindrer arbejdstagerne i at færdes i disse områder.
5. Lokaler, hvor arbejdstagerne er særligt udsat for risiko i tilfælde af, at den kunstige belysning svigter, samt udgange og nødudgange skal være udstyret med en nødbelysning med tilstrækkelig intensitet.
6. Svingdøre skal være gennemsigtige eller have gennemsigtige paneler.
7. Arbejdspladserne skal være indrettet således, at trafikken af gående og kørende færdsel kan foregå uden fare.
8. Arbejdspladserne skal være indrettet på en sådan måde, at arbejdstagerne i nærheden af deres arbejdsstation råder over separate lokaler udstyret med et tilstrækkeligt antal toiletter og håndvaske (toiletrum).
9. I personalets opholdsrum skal der træffes foranstaltninger til beskyttelse af ikke-rygere.

Forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler

KOM(88) 157 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 14. april 1988)

(88/C 141/03)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i samarbejde med Europa-Parlamentet og
ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages foranstaltninger til gradvis indførelse af det indre marked i løbet af en periode, der udløber den

31. december 1992; det indre marked omfatter et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer og tjenesteydelser;

der har af hensyn til sundheden, arbejdssikkerheden og den personlige beskyttelse i de senere år været indført bestemmelser og standarder for mange former for personlige værnemidler i forskellige medlemsstater;

disse bestemmelser og standarder indeholder ofte meget detaljerede krav til udformning, fremstilling, kvalitet, afprøvning og godkendelse af de personlige værnemidler med henblik på at beskytte brugerne mod skader og sygdomme;

især kræver arbejdsmiljølovgivningerne anvendelse af personlige værnemidler; arbejdsgiveren forpligtes ved talrige bestemmelser til at stille egnede personlige værnemidler til rådighed for de ansatte, såfremt der ikke er truffet — hvilket prioriteres — kollektive beskyttelsesforanstaltninger;

bestemmelserne for personlige værnemidler kan være meget forskellige i medlemsstaterne; de kan derfor være en hindring for samhandelen og dermed for oprettelsen af fællesmarkedet og dets funktion;

medlemsstaternes bestemmelser om personlige værnemidler skal harmoniseres for at sikre fri omsætning af disse produkter, idet det bestående og rimelige beskyttelsesniveau i medlemsstaterne ikke må sænkes, men kan hæves, når det er nødvendigt;

de i dette direktiv indeholdte bestemmelser vedrørende konstruktion og fremstilling, der er væsentlige for at nå frem til et mere sikkert arbejdsmiljø, berører ikke bestemmelserne vedrørende anvendelsen af personlige værnemidler og beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

i dette direktiv defineres kun de væsentlige krav, som personlige værnemidler skal opfylde; for at lette beviset for, at disse væsentlige krav er opfyldt, må der i Fællesskabet indføres harmoniserede standarder for konstruktion, fremstilling, specifikationer og afprøvningsmetoder for personlige værnemidler, hvis overholdelse indebærer, at disse produkter formodes at opfylde de væsentlige krav i dette direktiv; disse harmoniserede EF-standarder udarbejdes af private organer og skal ikke være obligatoriske; med henblik herpå anerkendes Den Euro-

pæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) som kompetente organer til vedtagelse af harmoniserede standarder efter de generelle retningslinjer for samarbejde mellem Kommissionen og disse organer ratificeret den 13. november 1984; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (europæisk standard eller harmoniseringsdokument), der er vedtaget af et af de nævnte organer eller af begge efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾ og ovennævnte almindelige retningslinjer;

udarbejdelsen af de fornødne harmoniserede standarder i henhold til dette direktiv vil som følge af det omfattende anvendelsesområde og den frist, der er fastsat for gennemførelsen af det indre marked betyde en meget stor arbejdsbyrde, og indtil disse standarder er vedtaget, bør man derfor midlertidigt i overensstemmelse med Traktatens bestemmelser bevare status quo med hensyn til overensstemmelse med de gældende nationale standarder for de personlige værnemidler, som ikke omfattes af en harmoniseret standard på det tidspunkt, hvor dette direktiv vedtages;

det stående udvalg, der er nedsat ved artikel 5 i direktiv 83/189/EØF, er i betragtning af dets generelle og horisontale rolle i Fællesskabets standardiseringspolitik, især i forbindelse med udarbejdelsen af standardiseringsanmodninger og fortolkningen af de gældende standardiseringsbestemmelser, selvskrevet til at bistå Kommissionen med at føre fællesskabskontrol med, at de harmoniserede standarder overholdes;

det skal sikres, at arbejdsmarkedets parter og især arbejdstagerorganisationerne konsulteres ved standardiseringen og ved forvaltningen af dette direktiv;

kontrol med overholdelsen af disse tekniske forskrifter er nødvendig for effektivt at beskytte bruger og tredjemand; de bestående kontrolprocedurer kan være meget forskellige i medlemsstaterne; for at undgå gentagne kontroller, der i høj grad er en hindring for den fri omsætning af personlige værnemidler, bør der fastsættes en gensidig anerkendelse af medlemsstaternes kontroller; med henblik herpå bør der især indføres en harmoniseret EF-fremgangsmåde og harmoniserede kriterier for, hvilke organer, der skal have til opgave at foretage undersøgelser, kontrol og verifikation;

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde, markedsføring og fri omsætning

Artikel 1

1. Dette direktiv anvendes på personlige værnemidler, i det følgende benævnt PVM.

I direktivet fastsættes bestemmelserne for markedsføring og fri omsætning i EF samt de væsentlige sikkerhedskrav, som disse værnemidler skal opfylde af hensyn til brugernes sikkerhed og sundhed.

2. I dette direktiv forstås ved PVM enhver anordning bestemt til at bæres eller holdes af én person med henblik på beskyttelse mod en eller flere risici, der kan true hans sikkerhed og sundhed.

Ligeledes betragtes følgende som PVM:

- a) En helhed bestående af flere samhørende anordninger eller dele, som er samlet af fabrikanten til en enhed med henblik på at beskytte én person mod en eller flere risici, der vil kunne optræde samtidigt (kombiværn);
- b) En beskyttende anordning eller del, der udgør en enhed med, og som kan adskilles eller ikke adskilles fra et ikke-beskyttende personligt udstyr, der bæres eller holdes af én person med henblik på udførelse af en aktivitet;
- c) Udskiftelige dele af PVM, der er nødvendige for, at de kan fungere.

3. Ligeledes betragtes som integrerende del af PVM alle forbindelsessystemer, der markedsføres med PVM, for at sammenføje dem med en ekstern anordning, selv når dette forbindelsessystem ikke vedvarende skal bæres eller holdes af brugeren i det tidsrum, hvor han er udsat for risikoen/risiciene.

4. Dette direktiv omfatter ikke

— PVM, der omfattes af et andet EØF-direktiv med samme målsætning om markedsføring og fri omsætning og sikkerhed som nærværende direktiv,

— uafhængigt af ovennævnte udelukkelsesgrund, sådanne arter og typer af PVM, der er anført på listen over undtagelser i bilag I.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at de i artikel 1 omhandlede PVM kun kan markedsføres og ibrugtages, hvis brugerens sikkerhed og sundhed kan garanteres, uden at andre personers og

husdyrs sikkerhed og sundhed bringes i fare eller ejendom beskadiges, når de vedligeholdes på passende måde og anvendes efter hensigten.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for under overholdelse af traktaten at foreskrive de krav, som de finder nødvendige for at beskytte brugerne, hvis dette ikke indebærer ændringer af PVM, så de ikke opfylder bestemmelserne i nærværende direktiv.

3. Medlemsstaterne kan ikke under messer og udstillinger osv. hindre forevisning af PVM, der ikke er i overensstemmelse med nærværende direktiv, når det på et tydeligt skilt klart angives, at disse PVM ikke er godkendt, samt at det er forbudt at erhverve dem og (eller) på nogen måde anvende dem — herunder til forsøg på personer — før fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet har bragt det i overensstemmelse med kravene.

Artikel 3

1. De i artikel 1 omhandlede PVM skal opfylde de væsentlige sikkerhedskrav, der er anført i bilag II.

2. De PVM, der omhandles i artikel 8, stk. 2, skal være i overensstemmelse med:

— de nationale standarder, der gælder for dem, og som gennemfører de harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, eller

— andre tekniske specifikationer, på betingelse af, at disse sikrer, at PVM får et beskyttelsesniveau, der svarer til det i de væsentlige sikkerhedskrav fastsatte niveau, hvilket vurderes af et godkendt kontrolorgan, som omhandlet i artikel 9, i henhold til proceduren i artikel 10, stk. 3.

3. De i artikel 8, stk. 2, omhandlede PVM, for hvilke der endnu ikke foreligger harmoniserede standarder, kan midlertidigt og senest indtil den 31. december 1992 fortsat være omfattet af de nationale ordninger, der er gældende på det tidspunkt, hvor dette direktiv vedtages, forudsat at disse ordninger er i overensstemmelse med Traktatens bestemmelser.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af PVM eller dele af PVM, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og som er forsynet med EF-mærke.

2. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af dele af PVM, der ikke er forsynet med EF-mærke, og som er bestemt til at indgå i PVM,

medmindre sådanne dele ikke er væsentlige og nødvendige for, at PVM kan fungere.

Artikel 5

Medlemsstaterne betragter PVM, der er forsynet med EF-mærke, som værende i overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav, der omhandles i artikel 3, idet det med EF-mærket erklæres, at PVM opfylder

- de nationale standarder, der gælder for dem, og som gennemfører de harmoniserede standarder, hvis referencer er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør referencerne for disse nationale standarder, eller
- andre tekniske specifikationer, der sikrer et beskyttelsesniveau, der svarer til det niveau, der er fastsat i de væsentlige sikkerhedskrav i dette direktiv.

Artikel 6

Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de i artikel 5 omhandlede harmoniserede standarder ikke eller ikke længere fuldt ud opfylder de i artikel 3 omhandlede relevante væsentlige krav, indkalder Kommissionen eller medlemsstaten det stående udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF, i det følgende benævnt »udvalget«, idet grundene hertil anføres. Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

På baggrund af udvalgets udtalelse meddeler Kommissionen medlemsstaterne, om det er nødvendigt at trække de pågældende standarder tilbage fra offentliggørelse som omhandlet i artikel 5.

Artikel 7

1. Konstaterer en medlemsstat, at PVM med EF-mærke, der anvendes efter deres formål, kan frembyde en sikkerhedsrisiko for personer, husdyr og ejendom, træffer den de nødvendige foranstaltninger til at trække disse PVM tilbage fra markedet, forbyde markedsføring eller begrænse den frie omsætning af dem.

Medlemsstaten underretter øjeblikkeligt Kommissionen om en sådan foranstaltning, idet den anfører grundene til sin beslutning og navnlig, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes, at

- a) de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav ikke er opfyldt;
- b) de i artikel 5 omhandlede standarder ikke er blevet korrekt anvendt;
- c) der er mangler ved de i artikel 5 omhandlede standarder.

2. Kommissionen rådfører sig snarest muligt med de involverede parter. Konstaterer Kommissionen efter dette samråd, at foranstaltningen er berettiget, giver den øjeblikkeligt den medlemsstat, der har taget initiativet, samt

de øvrige medlemsstater underretning derom. Såfremt den i stk. 1 omhandlede beslutning er begrundet i mangler ved standarderne, forelægger Kommissionen inden for 2 måneder sagen for udvalget, hvis den medlemsstat, der har truffet beslutningen, har til hensigt at fastholde den, og den indleder de i artikel 6 anførte procedurer.

3. Er et PVM uberettiget forsynet med EF-mærket, træffer den kompetente medlemsstat passende foranstaltninger over for den, der har påsat mærket, og underretter Kommissionen samt de øvrige medlemsstater derom.

4. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne holdes underrettet om forløbet og resultaterne af proceduren i nærværende artikel.

KAPITEL II

Godkendelsesprocedure

Artikel 8

2. Inden en PVM-model markedsføres, skal fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet udarbejde den i bilag III, afsnit I, omhandlede dokumentation, således at den eventuelt kan forelægges de kompetente myndigheder.

2. Forud for seriefremstilling af andre PVM end dem, der omhandles i stk. 3, skal fabrikanten eller dennes repræsentant, som er etableret i Fællesskabet, lade en model deraf underkaste den i artikel 10 omhandlede EF-typeafprøvning.

3. Undtaget fra EF-typeafprøvning er ukomplicerede PVM, hvor brugeren selv kan vurdere, om de er effektive mod de ufarlige smårisici, som brugeren på grund af deres gradvise virkning i tide bliver opmærksom på.

Til denne kategori hører især PVM til husholdnings-, sy- og havearbejde, til beskyttelse mod solens stråler, dårligt vejr og tilsudsning.

4. For seriefremstillede PVM skal der inden markedsføringen udstedes

- a) en EF-verifikation som omhandlet i artikel 11, hvis der er tale om komplicerede PVM til beskyttelse af brugeren mod farer, hvis øjeblikkelige virkninger han ikke i tide bliver opmærksom på, men som kan medføre døden. Til denne kategori hører:

— udstyr til indsats i iltfattige omgivelser, hvor der ikke kan åndes, og (eller) i omgivelser, der er stærkt forurenede med meget giftige eller radiotoksiske

stoffer, der desuden kan have skadelige virkninger på andre dele af kroppen end åndedrætsorganerne,

— udstyr til indsats i varme omgivelser, hvor lufttemperaturen kan overskride 100°C, med eller uden flammer eller udslyngning af fusionsmateriale,

— udstyr til indsats i kolde omgivelser, hvor lufttemperaturen kan være under -50°C.

- b) en EF-overensstemmelseserklæring fra fabrikanten som omhandlet i artikel 12, hvis det drejer sig om PVM, der ikke falder under den i litra a) anførte kategori.

Artikel 9

1. Hver medlemsstat underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de godkendte organer, som skal foretage de i artikel 8 nævnte godkendelsesprocedurer. Kommissionen offentliggør til orientering listen over disse organer samt det kendennummer, de har fået tildelt, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og sørger for, at den ajourføres.

2. Bilag III, afsnit II, indeholder de mindstekrav, medlemsstaterne skal overholde i forbindelse med godkendelse af organerne.

3. En medlemsstat, som har godkendt et organ, skal trække godkendelsen tilbage, hvis den konstaterer, at organet ikke længere opfylder de i bilag III, afsnit II, opstillede krav. Den underretter omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

EF-typeafprøvning

Artikel 10

EF-typeafprøvningen er den procedure, hvorefter det godkendte kontrolorgan konstaterer og bekræfter, at en PVM-model opfylder de bestemmelser i nærværende direktiv, som gælder for den.

1. Ansøgningen om EF-typeafprøvningen indgives af fabrikanten eller dennes repræsentant til et enkelt godkendt kontrolorgan for den pågældende model. Repræsentanten skal være etableret i Fællesskabet.

2. Ansøgningen skal indeholde:

— navn og adresse på fabrikanten eller dennes repræsentant samt angivelse af værnemidlernes fremstillingssted,

— de i bilag III, afsnit I, omtalte tekniske konstruktionsdata.

Ansøgningen ledsages af et passende antal prøveeksemplarer af den model, der skal godkendes.

3. Det godkendte organ foretager EF-typeafprøvningen i henhold til nedenstående fremgangsmåde:

a) Det foretager en gennemgang af de tekniske konstruktionsdata for at kontrollere, om de svarer til kravene; i forbindelse med andre tekniske specifikationer end de harmoniserede standarder, som omhandlet i artikel 3, stk. 2, kontrollerer det, at de svarer til de væsentlige sikkerhedskrav.

b) Under undersøgelsen af modellen skal organet:

— kontrollere, at den er fremstillet i overensstemmelse med de tekniske konstruktionsdata og kan anvendes sikkert efter sin bestemmelse,

— foretage passende undersøgelser og afprøvninger for at kontrollere, at den er i overensstemmelse med de standarder eller andre tekniske specifikationer og (eller) de væsentlige krav, som er opstillet for dem.

4. Opfylder modellen de bestemmelser, som gælder for den, udsteder organet en EF-typeafprøvningsattest, som meddeles ansøgeren. I attesten anføres afprøvningens resultater og de betingelser, den eventuelt har været underkastet, og den indeholder de beskrivelser og tegninger, som er nødvendige for at identificere den godkendte model.

Kommissionen, de øvrige godkendte organer og de øvrige medlemsstater kan få en kopi af attesten og kan efter begrundet anmodning få en kopi af de tekniske konstruktionsdata og af rapporten over de udførte undersøgelser og afprøvninger.

5. Et organ, som afslår at udstede en EF-typeafprøvningsattest, underretter de øvrige godkendte organer herom. Et organ, som trækker en EF-typeafprøvningsattest tilbage, underretter den medlemsstat, som har godkendt det, herom. Denne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen og angiver begrundelsen for beslutningen.

EF-verifikation

Artikel 11

1. EF-verifikationen har til formål at kontrollere og attestere, at de fremstillede PVM er i overensstemmelse med den godkendte model. Den udføres af det kontrolorgan, der har udstedt EF-typeafprøvningsattesten, i overensstemmelse med de i det følgende anførte bestemmelser.

2. Verifikationen udføres periodisk på de partier af PVM, som indgives af fabrikanten eller dennes repræsentant, som er etableret i Fællesskabet. Disse partier ledsages af den i artikel 10 nævnte EF-typeafprøvningsattest.

3. Under undersøgelsen af et parti kontrollerer organet, at PVM er fremstillet og kontrolleret i overensstemmelse med de tekniske konstruktionsdata, og gennemfører

relevante afprøvninger af partiet. Det udsteder en EF-verifikationsattest.

EF-overensstemmelseserklæring

Artikel 12

I forbindelse med proceduren for EF-overensstemmelseserklæringer udsteder en fabrikant, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, stk. 4, litra b),

1. en erklæring, hvorved det bekræftes, at eksemplarerne af en markedsført PVM-model opfylder de væsentlige krav i dette direktiv, således at denne erklæring eventuelt kan forelægges de kompetente myndigheder
2. og hvert eksemplar af ovennævnte PVM-model påsættes det i artikel 13 omhandlede EF-mærke.

KAPITEL III

EF-mærke

Artikel 13

1. EF-mærket består af bogstaverne EF efterfulgt af de to sidste tal i det år, i hvilket mærket er blevet påsat, samt det i artikel 9, stk. 1, omhandlede kendennummer, hvis et godkendt kontrolorgan har intervenseret.

De to modeller af EF-mærket, der skal anvendes når henholdsvis et kontrolorgan har intervenseret eller ikke har intervenseret, er vist i bilag IV.

2. EF-mærket skal påsættes PVM og deres emballage på synlig og læselig måde og således, at det ikke slettes under de pågældende PVM's forventede levetid.

3. Det er forbudt på PVM at påsætte mærker eller angivelser, der kan forveksles med EF-mærket.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

Medlemsstaternes afgørelser i medfør af nærværende direktiv skal klart begrundes. De skal hurtigst muligt meddeles de interesserede med angivelse af de klagemuligheder, der står åbne ifølge den pågældende medlemsstats lovgivning, og af fristerne for disse klagers indgivelse.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 31. december 1989 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 1990.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

UDTØMMENDE LISTE OVER ARTER ELLER TYPER AF PVM, DER IKKE FALDER IND UNDER NÆRVÆRENDE DIREKTIVS ANVENDELSESOMRÅDE ⁽¹⁾

1. PVM udformet og fremstillet til de væbnede styrker eller til ordensmyndighederne.
2. PVM til privat brug til beskyttelse mod vejrliget.
3. PVM til selvforsvar mod voldsmænd.

⁽¹⁾ Uafhængig af den grund til udelukkelse, der er anført i artikel 1.

BILAG II

FORSLAG TIL DIREKTIV OM PERSONLIGE VÆRNEMIDLER

VÆSENTLIGE KRAV TIL KONSTRUKTION OG FREMSTILLING AF PERSONLIGE
VÆRNEMIDLER (PVM)

1. **GENERELLE KRAV**
- 1.1. **Konstruktionsprincipper**
- 1.1.1. *Ergonomi*

PVM skal konstrueres således, at brugeren ved normal anvendelse og under arbejdets forventede varighed effektivt og med minimal gene kan udføre det arbejde, der udsætter ham for de risici, som værnemidlet skal beskytte ham imod, med et så højt beskyttelsesniveau, som er nødvendigt, og som er tilpasset risikoniveauet.
- 1.1.2. *Beskyttelsesniveau*

PVM skal i de tilfælde, det er nødvendigt, fremstilles i forskellige klasser med forskellige beskyttelsesniveauer.
- 1.2. **PVM's uskadelighed**
- 1.2.1. *Ingen risici eller andre ulemper i forbindelse med værnemidlerne selv*

PVM skal konstrueres og fabrikeres således, at de ikke medfører risici eller andre ulemper under normale anvendelsesforhold, og heller ikke under forhold, der ikke er normale, men som med rimelighed kan forudses i forbindelse med anvendelsen.
- 1.2.1.1. **Egnede materialer**

De materialer, der anvendes til PVM, skal udvælges og kombineres således, at de eller deres eventuelle nedbrydningsprodukter ikke er til skade for brugerens hygiejne eller sundhed.
- 1.2.1.2. **Egnet overflade på alle de dele af PVM, der kommer i kontakt med brugeren**

Alle dele af et værnemiddel, der vil kunne komme i kontakt med brugeren under anvendelsen, skal være fri for ujævnheder, skarpe kanter, spidser osv., der kan medføre irritation eller læsioner.
- 1.2.1.3. **Brugerens bevægelsesfrihed skal hæmmes mindst muligt**

Værnemidlet skal mindst muligt hindre bevægelsesfrihed og modtagelse af sanseindtryk. Det må heller ikke give anledning til, at brugeren foretager utilsigtede bevægelser.
- 1.3. **Komfort og effektivitet**
- 1.3.1. *Værnemidlets tilpasning til brugerens morfologi*

PVM skal udformes og fremstilles således, at de kan placeres så let som muligt på brugeren i en hensigtsmæssig position og forblive dér, så længe det forventes nødvendigt under hensyn til de omgivende faktorer samt brugerens bevægelser og stillinger. Derfor skal værnemidlet bedst

muligt kunne tilpasses brugerens morfologi ved alle egnede midler som f.eks. hensigtsmæssige regulerings- og fastgørelsessystemer og et tilstrækkeligt stort udvalg af størrelser og numre.

1.3.2. *Lethed og soliditet*

Soliditeten og effektiviteten skal inden for værnemidlets anvendelsesmuligheder og forventede holdbarhed svare til de risici, der skal imødegås.

PVM skal være så lette som muligt, uden at dette går ud over soliditeten eller effektiviteten.

Foruden de specifikke yderligere krav, som PVM skal opfylde for at sikre en effektiv beskyttelse mod de risici, der skal forebygges (jf. afsnit 3), skal det være tilstrækkeligt modstandsdygtigt over for sædvanlige, ydre påvirkninger af fysisk art (gnidning, stød eller vibrationer) eller af kemisk art (opløsningsmidler, olier, kulbrinter, detergenter ...) under transport eller anvendelse, over for vejrliget og skiftende årstidsbestemte påvirkninger.

1.3.3. *Nødvendig indbyrdes forenelighed mellem værnemidler, som brugeren skal bære samtidig*

Når flere modeller af personlige værnemidler af forskellige arter og typer markedsføres af en fabrikant med henblik på samtidig at sikre beskyttelsen af tilstødende dele af kroppen mod kombinerede risici gælder samtlige væsentlige krav vedrørende hver art eller type for de således sammensatte værnemidler.

1.4. **Brugsanvisning fra fabrikanten**

Den af fabrikanten udfærdigede og med de markedsførte personlige værnemidler udleverede brugsanvisning skal foruden navn og adresse på fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i EF indeholde alle nødvendige oplysninger vedrørende følgende:

1. opbevaring, anvendelse, rensning, vedligeholdelse, reparation og desinficering ⁽¹⁾;
2. konstateret holdbarhed ved godkendelsesafprøvninger i laboratorium, for at fastlægge værnemidlets beskyttelsesniveau (eller dets aftagen)
3. tilbehør, der kan anvendes med PVM, samt karakteristika for reservedele;
4. de anvendelsesbegrænsninger, hvis overskridelse gør det uhensigtsmæssigt at anvende de pågældende PVM;
5. holdbarhedsfrist for værnemidlerne eller for visse af de dele, hvoraf de er sammensat;
6. egnet emballage til opbevaring eller transport;
7. betydning af eventuel mærkning (jf. 2.12).

Disse anvisninger skal være klare, forståelige og affattes på mindst det eller de officielle sprog i bestemmelsesmedlemsstaten.

2. **YDERLIGERE FÆLLES KRAV FOR FLERE ARTER OG TYPER PVM**

2.1. **PVM med reguleringsystemer**

Reguleringsystemerne på værnemidlet skal være udformet og fremstillet således, at det efter justering ikke kan ændre position under de normale anvendelsesforhold, for hvilke værnemidlet markedsføres.

⁽¹⁾ De af fabrikanten i brugsanvisningen anbefalede rens-, vedligeholdelses- eller desinfektionsmidler må hverken skade værnemidlerne eller brugeren.

2.2. PVM, der »omslutter« de dele af kroppen, der skal beskyttes

PVM, der omslutter de dele af kroppen, der skal beskyttes, skal kunne ventileres tilstrækkeligt for at hindre, at brugeren sveder. Er dette ikke muligt, skal sveden kunne absorberes.

2.3. PVM til ansigt, øjne og luftveje

PVM til ansigt, øjne og luftveje skal begrænse brugerens synsfelt mindst muligt.

Øjenværnet må have tilstrækkelig optisk neutralitet til at kunne anvendes sammen med mere eller mindre minutøst og (eller) langvarigt arbejde, med henblik på hvilket det markedsføres.

Om nødvendigt skal værnemidlet behandles eller udstyres med ventilationsanordninger for at undgå dugdannelse eller, hvis dette ikke er muligt, at fjerne denne.

2.4. Slitage på udstyret

Hvis udstyrets driftssikkerhed påvirkes gennem længere tids brug, skal fremstillingsdatoen eller eventuelt sidste holdbarhedsdato anføres på hvert markedsført eksemplar eller udskiftningsdel samt på emballagen på en sådan måde, at den ikke kan slettes eller misforstås.

Kan fabrikanten ikke indgå forpligtelse vedrørende værnemidlets »levetid«, skal han i sin brugsanvisning anføre de oplysninger, der er nødvendige for at køberen eller brugeren kan afgøre, hvor længe udstyret med rimelighed kan anvendes under hensyn til modellens kvalitet, samt hvorledes det har været opbevaret, anvendt, rensset, repareret og vedligeholdt.

Såfremt der forventes en hurtig og betydelig forringelse af udstyret som følge af regelmæssig rensning efter den af fabrikanten anbefalede fremgangsmåde, skal fabrikanten — hvis det er muligt — på hvert markedsført eksemplar af PVM påsætte et mærke med angivelse af det maksimale antal rensninger, inden udstyret skal undersøges og repareres. I modsat fald skal fabrikanten give oplysning herom i brugsanvisningen.

2.5. Værnemidler (eller dele deraf), der ved uheld kan hænge fast, blive trukket med eller fanget

Disse værnemidler (eller disse dele), som ved uheld, men forudsigeligt, kan hænge fast i, blive trukket med eller fanget af ydre genstande, f.eks. de bevægelige dele af en maskine eller en hindring på brugerens vej, skal have en modstandstærskel over for træk, der ved overskridelse tillader brud på en konstruktionsdel, således at legemslæsioner undgås.

2.6. PVM til anvendelse i eksplosionsfarlige omgivelser

De materialer, der indgår i disse værnemidler (og de elektriske kredsløb, de eventuelt omfatter) skal henholdsvis vælges, udformes og kombineres på en sådan måde, at der ikke som følge af et mekanisk slag eller ved gnidning, (ved tænding eller slukning for elektriske kredsløb), som følge af utilsigtet kontakt med elektriske ledere eller masser under spænding eller ved elektrostatisk opladning, kan opstå nogen elektrisk forbindelse eller gnist af et sådant omfang, at den kan antænde en eksplosiv blanding.

2.7. PVM til hurtig intervention og som hurtigt kan aftages

Denne art PVM skal udformes og fremstilles således, at de kan anbringes eller aftages så hurtigt som muligt.

Fastgørelses- og aftagelsesanordninger, hvorved de fastholdes i passende stilling på brugeren eller kan aftages, må kunne betjenes let og hurtigt.

2.8. PVM til indsats under »vanskelige« forhold

Den af fabrikanten med værnemidler til anvendelse under »vanskelige« forhold, jf. artikel 8,

stk. 4, udleverede brugsanvisning skal bl.a. indeholde oplysninger forbeholdt personer, der er kompetente, trænede og kvalificerede til at fortolke dem og overholde dem.

Brugsanvisningen skal desuden beskrive, hvorledes det på brugeren, når denne er udstyret med det pågældende værnemiddel, kan kontrolleres, at det er korrekt justeret og funktionsdygtigt.

Omfatter værnemidlet en alarm, der udløses, såfremt det sædvanlige beskyttelsesniveau ikke længere er sikret, skal denne være fremstillet og tilvirket således, at brugeren kan betjene sig af den under sådanne normale anvendelsesvilkår, hvortil værnemidlet markedsføres.

2.9. PVM, der omfatter dele, som kan reguleres eller aftages af brugeren

Når PVM omfatter dele, som brugeren kan regulere eller fjerne for at udskifte det, skal dette udformes og fremstilles således, at det let kan påsættes og aftages med hånden.

2.10. PVM der kan tilsluttes en ekstern anordning

Omfatter værnemidlet et system, der kan forbindes med en ekstern anordning, skal tilslutningsorganet være udformet og fremstillet således, at det ikke kan påsættes en fejlagtig type mekanisme.

2.11. PVM med væskecirkulationssystem

For PVM med væskecirkulationssystem gælder, at dette må vælges, udformes og tilvirkes således, at der sikres en passende fornyelse af væsken for hele den del af kroppen, der skal beskyttes, uanset brugerens bevægelser, stillinger eller flytninger under de normale anvendelsesvilkår, for hvilke værnemidlet markedsføres.

2.12. PVM med et eller flere mærker til afmærkning eller signalering

Sådanne mærker påsat denne art eller type PVM skal være og i værnemidlets forventede levetid forblive fuldstændig læselige. Mærkerne skal desuden være fuldstændige, præcise og forståelige for at undgå fejltydning. Især skal ord eller sætninger på sådanne mærker affattes på det eller de officielle sprog i bestemmelsesmedlemsstaten.

Tillader udstyrets (eller udstyrsdelens) begrænsede dimensioner ikke påsætning af mærkningen eller en del deraf, skal denne anføres på emballagen og i fabrikantens vejledning.

2.13. Særlig beklædning til signalering af brugerens tilstedeværelse

Ved særlig beklædning til anvendelse under forhold, hvor det er nødvendigt visuelt at signalere brugerens tilstedeværelse, skal hver beklædningsdel omfatte en eller flere eksterne, naturligt reflekterende dele.

Hver reflekterende del skal placeres således på tøjet, at bestråling tilbagekastes til lyskilden med tilstrækkelig lysstyrke og med egnede foto- og kolorimetriske egenskaber.

2.14. Personlige værnemidler til beskyttelse mod flere risici

Værnemidler til beskyttelse af brugeren mod flere risici, der kan opstå samtidig, skal udformes og fremstilles således, at de væsentlige specifikke krav til imødegåelse af de enkelte risici opfyldes (jf. 3).

3. YDERLIGERE SPECIFIKKE KRAV TIL IMØDEGÅELSE AF RISICI

3.1. **Beskyttelse mod mekaniske slag**

3.1.1. *Slag som følge af genstandes fald eller udslyngning og en legemsdels sammenstød med en hindring*

Værnemidler til imødegåelse af denne form for risici skal kunne afbøde virkningerne af et slag og hindre enhver læsion, særlig som følge af brud på eller indtrængen i den beskyttede del, i hvert fald indtil et vist energiniveau for slaget, ud over hvilket afbødningsmekanismens tilsvarende meget store dimensioner og (eller) masse ville være uforenelig med effektiv anvendelse af udstyret under den forventede nødvendige anvendelsesperiode.

3.1.2. *Personers fald*

3.1.2.1. Forebyggelse af fald ved udskridning

Såler til fodtøj til forebyggelse af udskridning på løs, ujævn eller glat overflade eller flader, som er blevet glatte af fremmedlegemer, skal udformes og fremstilles således, samt forsynes med sådanne passende anordninger, at de f.eks. får et passende »relief«. Dette relief skal samtidig sikre en tilstrækkelig stor kontaktflade, så brugeren står fast, fordi sålen griber godt fast i og gnider mod underlaget.

3.1.2.2. Hindring af fald fra højder

Værnemidler til forebyggelse af fald fra højder og virkningerne deraf skal omfatte en anordning til gribning af kroppen og et forbindelsessystem, der ved hjælp af en passende komponent kan forbindes med et sikkert forankringspunkt. Udstyret skal konstrueres og fabrikeres således, at kroppens niveauforskydning, selv under de mest ugunstige betingelser for brugeren — tung eller belæsset person, der er placeret så højt som muligt i forhold til værnemidlets forankringspunkt på det tidspunkt, hvor faldet sker — bliver så lille som muligt for at undgå ethvert sammenstød med en hindring ⁽¹⁾, uden at bremsekraften derved når den tærskel, hvor der sker kropslæsioner eller hvor værnemidlerne eller dele deraf åbner sig eller brister.

3.1.2.3. Forebyggelse af drukne ulykker

PVM til forebyggelse af drukneulykker skal under den normale anvendelse, til hvilken de markedsføres, så hurtigt som muligt kunne hæve en udmattet eller bevidstløs bruger, der er neddykket i et flydende miljø, til overfladen, og derefter holde ham flydende i en stilling, så han kan ånde.

Derfor skal denne art PVM, uden at funktionsevnen begrænses, kunne modstå den energipåvirkning, som sammenstødet med det flydende miljø forårsager og som er afhængig af brugerens faldhøjde.

Disse typer PVM skal ved denne påvirkning kunne oppustes automatisk, hurtigt og fuldstændigt.

Materialerne og de øvrige dele af PVM skal være tætte og tilvirket således, at værnemidlet holdes flydende ved hjælp af de opstigende hydrostatiske kræfter, hvis centre skal være placeret henholdsvis ved brugerens thorax og nakke.

Befinder brugeren sig efter sammenstødet med det flydende miljø på maven med hovedet neddykket, skal den kraft, der udøves på kroppen, føre til en rotation, således at brugeren placeres på ryggen.

PVM's flydeevne skal være således, at brugerens luftvejsåbninger, medens han er i venteposition, befinder sig tilstrækkeligt højt over det flydende miljø's overflade under hensyn til dennes forventede stigninger og fald.

⁽¹⁾ Denne niveauforskydning skal under alle omstændigheder ligge under den nødvendige minimale tolerance, som fabrikanten angiver i sin vejledning.

Disse PVM skal desuden kunne bæres af en eventuelt påklædt person i hele det tidsrum, hvor der består risiko for drukning.

3.1.3. *Mekaniske vibrationer*

Personlige værnemidler til forebyggelse af osteroartikulære og angioneurotiske forstyrrelser som følge af mekaniske vibrationer skal kunne dæmpe disse effektivt og især de mest skadelige frekvenser for den del af kroppen, der skal beskyttes, uden dog på farlig måde at forstærke eventuelle vibrationer udsendt på andre frekvenser.

Den faktiske værdi af de accelerationer, der via disse vibrationer overføres til brugeren, må under ingen omstændigheder overskride de anbefalede grænseværdier for den forventede maksimale daglige belastning for den del af kroppen, der skal beskyttes.

3.2. **Beskyttelse mod (statisk) sammenpresning af en del af kroppen**

Personlige værnemidler til beskyttelse af en del af kroppen mod sammenpresning (statisk) skal kunne afbøde virkningerne således, at akutte læsioner og kroniske lidelser hindres indtil et sammenpresningsniveau, ud over hvilket dæmpningsmekanismens tykkelse vil hindre effektiv anvendelse i den nødvendige forventede anvendelseperiode.

3.3. **Beskyttelse mod overfladiske mekaniske påvirkninger (gnidning, stik, snit, bid)**

De materialer og andre dele af værnemidlerne, der skal beskytte kroppen eller dele deraf mod overfladiske mekaniske påvirkninger som gnidning, stik, snit eller bid skal udvælges, udformes og kombineres således, at denne type PVM er så modstandsdygtige over for skrabning, gennemhulning og snit (se også 3.1), at de ved normal anvendelse beskytter mod de påvirkninger med henblik på hvilke de markedsføres.

3.4. **Beskyttelse mod støjgener**

Personlige værnemidler til forebyggelse af støjgener skal kunne dæmpe disse således, at det af brugeren opfattede lydniveau i intet tilfælde overskrider de til beskyttelsen af arbejdstagere i Rådets direktiv af 12. maj 1986 foreskrevne grænseværdier for daglig belastning.

Værnemidlets akustiske dæmpeevne skal svare til den »typiske« støj, mod hvilken den markedsføres.

Værnemidlet (eller hvis det ikke er muligt) emballagen skal være påsat et mærke med angivelse af det samlede A-vægtede akustiske dæmpningsniveau for den »typiske« støj og af et indeks for komfort ved brugen af værnemidlet. Brugsvejledningen i emballagen skal især vise kurven for den akustiske dæmpning for hvert oktavbånd.

3.5. **Beskyttelse mod varme og (eller) ild**

Værnemidler til beskyttelse af kroppen eller dele deraf mod påvirkninger fra varme og (eller) ild skal have en termisk isolationsevne og modstandsdygtighed over for mekaniske påvirkninger, der gør det egnet til anvendelse under sådanne forhold, der må forventes at forekomme og med henblik på hvilke det markedsføres.

Ved konstruktionen af denne art personlige værnemidler skal fabrikanten tage hensyn til samtlige parametre, der er afgørende for beregningen af varmepåvirkningen gennem værnemidlet ved stråling og konvektion gennem luften eller ved overførsel ved kontakt med materialer, der er opvarmet til høje temperaturer som f.eks. gulve, skillevægge eller varme genstande, udslyngning af varme materialer — glødende partikler, fusionsmaterialer... — eller som overføres ved direkte kontakt med flammer.

3.5.1. *Materialer, der indgår i PVM og andre bestanddele deraf*

Materialer, der indgår i PVM, og andre bestanddele deraf, som er egnet til beskyttelse mod stråle- og konventionsvarme skal have en så svag overførselskoefficient som muligt for termiske

påvirkninger og være så brandsikre ⁽¹⁾, at enhver risiko for selvantændelse under forudsigelige anvendelsesforhold udelukkes. Tilbagekastningsevnen for den eksterne del af disse materialer og bestanddele skal for infrarødt vedkommende være større, jo højere strålingsvarmen er.

Materialer og andre udstyrsdele til kortvarig indsats i varme omgivelser og materialer og andre dele til personlige værnemidler, der kan udsættes for udslyngninger af varme produkter, som f.eks. af fusionsmateriale, skal desuden have en så stor varmeoptagelsesevne, at den største del af den ophobede varme først frigives, efter at brugeren har fjernet sig fra risikostedet og aftaget værnemidlet.

Materialer og andre bestanddele af værnemidler, der udsættes for udslyngninger af varme produkter, skal desuden i tilstrækkelig grad kunne afbøde mekaniske slag (jf. 3.1).

Materialer og andre bestanddele af værnemidler, der ved uheld kan komme i kontakt med flammer, og materialer og andre bestanddele, der indgår i fremstillingen af brandbekæmpelsesudstyr, skal desuden have et så lavt antændelsepunkt ⁽¹⁾, at det svarer til den risikoklasse, der gælder for de forventede anvendelsesforhold. De må ikke kunne smelte ved flammepåvirkning eller medføre spredning af ilden.

3.5.2. *Beskyttelsesdragter, klar til brug*

Under forventede anvendelsesforhold skal

1. den varmemængde, der overføres til brugeren gennem værnemidlet, være så svag, at den akkumulerede varme under anvendelsen i den del af kroppen, der skal beskyttes, i intet tilfælde når smertegrænsen eller fører til nogen form for helbredsskade.
2. det personlige værnemiddel hindre væske- og dampindtrængning og må ikke føre til forbrændinger på grund af punktvis kontakt mellem beskyttelseslaget og brugeren.

Er værnemidlet forsynet med et kølesystem, der kan absorbere varmen ved fordampning af en væske eller sublimation af et fast stof, skal det være udformet således, at de flygtige stoffer, der udledes, evakueres uden for beskyttelsesdragten og ikke mod brugeren.

Omfatter værnemidlet en anordning til beskyttelse af luftvejene, skal dette yde den nødvendige beskyttelse under forudsigelige anvendelsesforhold.

Fabrikanten skal især i brugsanvisningen for hver model af personlige værnemidler til kortvarig indsats i varme miljøer give tilstrækkelige oplysninger til bedømmelse af, hvor længe brugeren højst kan udsættes for den af udstyret overførte varme.

3.6. **Kuldebeskyttelse**

Værnemidler til beskyttelse af hele kroppen eller en del deraf mod kuldepåvirkninger skal være termisk isolerende og have tilstrækkelig mekanisk modstandsdygtighed over for de anvendelsesforhold, med henblik på hvilke de markedsføres.

Fabrikanten skal ved udformningen af denne type værnemidler tage hensyn til samtlige parametre, der spiller ind ved vurderingen af den kulde, der overføres gennem udstyret, især ved konvektion i luften eller ved overførsel ved kontakt med materialer, der er nedkølet til lave temperaturer, f.eks. kolde gulve, vægge eller genstande, eller ved udslyngning af kolde produkter.

3.6.1. *Materialer, der indgår i PVM, og andre bestanddele deraf*

Materialer, der indgår i PVM, og andre bestanddele deraf, som er egnet til beskyttelse mod kulde, skal have en så lav overførselskoefficient som muligt for kuldepåvirkninger. Bøjelige materialer (og andre bestanddele) af udstyr til indsats i kolde miljøer skal under normale anvendelses-

⁽¹⁾ Brændbarheden målt på prøvebænk ved hjælp af Indice Limite d'Oxygène (ILO) eller den mindste koncentration af ilt i en blanding af ilt og kvælstof, der er nødvendig for at vedligeholde et materiales forbrænding med flamme.

forhold bevare en sådan smidighed, at brugeren kan foretage de nødvendige bevægelser og indtage de nødvendige stillinger.

Materialer og andre bestanddele af PVM med modstandsdygtighed over for stor udslyngning af kolde produkter skal desuden i tilstrækkelig grad afbøde de mekaniske slag (jf. 3.1).

3.6.2. *Beskyttelsesdragter, klar til brug*

Under forventede anvendelsesforhold skal

1. den kuldemængde, der overføres til brugeren gennem udstyret, være så svag, at den akkumulerede kulde under anvendelsen på ethvert sted på den del af kroppen, der skal beskyttes (herunder på fingerspidser eller tæer) i intet tilfælde når smertegrænsen eller fører til nogen form for helbredsskade;
2. det personlige værnemiddel hindre væskeindtrængning, f.eks. regnvand, og må ikke føre til læsioner på grund af punktvis kontakt mellem beskyttelseslaget og brugeren.

Er værnemidlet forsynet med et apparat til beskyttelse af luftvejene, skal dette yde den nødvendige beskyttelse under normale anvendelsesforhold.

Fabrikanten skal især i brugsanvisningen for hver model af værnemidler til kortvarig indsats i kolde miljøer give tilstrækkelige oplysninger til bedømmelse af, hvor længe brugeren højst kan udsættes for den af værnemidlet overførte kulde.

3.7. **Beskyttelse mod elektriske stød**

Personlige værnemidler til beskyttelse af kroppen eller en del deraf mod elektriske stød skal være forsynet med en isolation, der svarer til de spændingsværdier, som brugeren må forventes at blive udsat for under de ugunstigste anvendelsesvilkår.

Derfor skal materialerne og bestanddelene til denne art værnemidler vælges, udformes og kombineres således, at den afledningsstrøm, der måles gennem beskyttelseslaget, ved en afprøvning med spændinger svarende til de forventede spændingsværdier i praksis, er så svag som muligt og under alle omstændigheder under den maksimalt tilladelige værdi.

PVM (og emballagen hertil), som udelukkende er beregnet til brug ved arbejde med elektriske installationer under spænding, eller som kan være under spænding, skal påføres en mærkning, der især angiver beskyttelsesklasse og (eller) den spænding, hvorved udstyret kan anvendes, serienummer og fremstillingsdato. PVM skal desuden uden på beskyttelseslaget have plads til en senere mærkning af datoen for ibrugtagning og den periodiske afprøvning og kontrol. Fabrikanten skal især i brugsanvisningen angive de anvendelsesmuligheder, hvortil disse typer PVM udelukkende er bestemt, samt arten og hyppigheden af de dielektriske afprøvninger, som det skal underkastes i sin »levetid«.

3.8. **Strålingsbeskyttelse**

3.8.1. *Ikke-ioniserende stråling*

PVM til forebyggelse af akutte eller kroniske virkinger af ikke-ioniserende stråling på øjet skal kunne optage den største del af strålingsenergien på de skadelige bølgelængder uden dog excessivt at ændre overførslen af den ikke-skadelige del af det synlige spektrum, opfattelsen af kontraster og adskillelsen af farver, når de forventede anvendelsesbetingelser kræver det.

Derfor skal øjenværnet konstrueres og fabrikeres således, at de for hver enkelt skadelig bølge omfatter en spektral transmissionsfaktor, hvorved den lysenergimængde fra strålingen, der når brugerens øje gennem filtret, svækkes mest muligt og i intet tilfælde overstiger grænseværdien for maksimal belastning.

Desuden må øjenværnet hverken kvantitativt eller kvalitativt mindskes under forventede anvendelsesbetingelser og hvert markedsført eksemplar skal kendetegnes med et nummer inden for en række beskyttelsesfaktorer svarende til kurven for transmissionsfaktorens spektrum.

Øjenværn, der kan anvendes over for strålingskilder af samme art, skal inddeles i stigende orden svarende til deres beskyttelsesnumre, og fabrikanten skal især i sin brugsanvisning oplyse om transmissionskurverne, således at den beskyttelse kan vælges, der yder den bedste beskyttelse under hensyn til de faktiske anvendelsesbetingelser som f.eks. afstanden i forhold til strålingskilden og den spektrale fordeling af stråleenergien på denne afstand.

Beskyttelsesnummeret skal være markeret på hvert eksemplar af øjenfiltret.

3.8.2. *Ioniserende stråling*

1. Beskyttelse mod ekstern kontaminering med radioaktivitet ⁽¹⁾.

Materialer og andre dele af værnemidler, der skal beskytte kroppen eller dele deraf mod radioaktivt støv, luft eller væske eller blandinger deraf, skal udvælges, udformes og tilvirkes således, at udstyret effektivt beskytter mod de kontaminanternes indtrængen, med henblik på hvilke de markedsføres.

Den nødvendige tæthed efter kontaminanternes natur eller tilstand opnås ved, at beskyttelses- »hylstret« gøres uigennemtrængeligt og (eller) på enhver anden måde, som f.eks. ved ventilations- og tryksystemer, der modvirker tilbagespredning af kontaminanterne.

Beskyttelsesudstyret skal efter dekontaminering kunne genanvendes uden gener under den forventede »levetid« for denne type udstyr.

2. Begrænset beskyttelse mod ekstern bestråling

PVM, der fuldstændig beskytter brugeren mod ekstern bestråling eller, hvis dette ikke er tilfældet, der i tilstrækkeligt omfang nedsætter denne, kan kun fremstilles til elektronisk (f.eks. betastråler) og fotonisk (x, gamma) bestråling af forholdsvis begrænset omfang.

De materialer og andre dele, der indgår i denne form for beskyttelsesværn, skal udvælges, udformes og tilvirkes således, at beskyttelsesniveauet for brugeren er så højt som muligt, uden at begrænsningerne for dennes bevægelser, stillinger eller flytninger imidlertid medfører en forøgelse af belastningsvarigheden (jf. 1.3.2).

Beskyttelsesværnet skal være påsat en mærkning, der angiver arten og tykkelsen af det eller de anvendte materialer.

3.9. **Beskyttelse mod farlige og smitsomme stoffer**

3.9.1. *Beskyttelse mod indånding (beskyttelse af åndedrætsorganer)*

PVM til beskyttelse af åndedrætsorganerne skal være indrettet således, at brugeren tilføres respirationsluft, når han udsættes for forurenede luft og (eller) hvis koncentrationen af ilt er utilstrækkelig.

Den respirationsluft, som brugeren modtager fra sit beskyttelsesværn, skal først være rensede for forurenede luft gennem en beskyttelsesanordning, eller den skal fra ikke-forurenede omgivelser tilføres ved hjælp af en slange.

Materialer og andre dele til denne art værnemidler skal udvælges, udformes og tilvirkes således, at brugerens åndedrætsfunktion og -hygiejne sikres i nødvendigt omfang ved anvendelsen under

⁽¹⁾ Med hensyn til beskyttelse mod kontamination af åndedrætsorganerne, se. 3.9.1.

de forudsigelige forhold, til hvilken værnemidlet markedsføres.

PVM med ansigtsdel

Ansigtsdelens tæthed og indåndingstrykket samt for filtrerende apparater rensningsevnen skal sikre, at kontaminanters indtrængen ved ophold i forurenede luft er så ringe som muligt, og at der under de mest ugunstige forhold ikke sker en overskridelse af grænseværdierne for største tilladelige koncentration eller opstår en iltkoncentration, der er lavere end den minimumsgrænse, der er nødvendig for brugeren.

Fabrikanten skal påsætte værnemidlet sit identifikationsmærke og for hver type udstyr en beskrivelse af dets karakteristika. Disse skal sammen med brugsanvisningen gøre det muligt for en trænet og kvalificeret bruger at benytte udstyret korrekt.

Desuden skal fabrikanten angive sidste opbevaringsdag for filtret i sin vejledning.

3.9.2. *Beskyttelse mod kontakt med hud og øjne*

PVM til undgåelse af, at kroppen eller dele deraf kommer i berøring med farlige eller smitsomme stoffer, skal kunne hindre sådanne stoffers indtrængen eller spredning gennem beskyttelseslaget under de normale anvendelsesforhold, til hvilke udstyret markedsføres.

Derfor skal materialerne og bestanddelene til dette udstyr udvælges, udformes og kombineres således, at fuldstændig tæthed i videst mulig omfang sikres, hvorved det eventuelt bliver muligt at anvende udstyret daglig og i længere tid, eller, hvis dette ikke er muligt, således, at begrænset tæthed opnås, hvorved anvendelsens varighed nødvendigvis må begrænses.

Visse typer værnemidler skal som følge af deres art eller eventuelt som følge af deres forventede anvendelse, i forbindelse med visse smitsomme stoffer med høj gennemtrængningsevne, der medfører, at udstyret kun yder beskyttelse i begrænset tid, underkastes standardafprøvninger, hvorved de kan klassificeres efter effektivitet. Personlige værnemidler, der anerkendes som værende i overensstemmelse med afprøvningsspecifikationerne, skal påsættes et mærke med angivelse af især navne eller koder for de stoffer, der er anvendt ved afprøvningen samt den normale beskyttelsestid i forbindelse hermed. Desuden skal fabrikanten i brugsanvisningen især angive koderne for og eventuelt en detaljeret beskrivelse af afprøvningerne samt give de nødvendige oplysninger til bestemmelse af den maksimalt tilladelige anvendelsestid under de forskellige forudseelige anvendelsesforhold.

BILAG III

ATTESTATION FOR DE PERSONLIGE VÆRNEMIDLERS OVERENSSTEMMELSE MED DE VÆSENTLIGE KRAV I DETTE DIREKTIV

I. TEKNISK DOKUMENTATION FRA FABRIKANTEN

Den i artikel 8, stk. 1, omhandlede dokumentation skal omfatte følgende:

1. tekniske konstruktionsdata vedrørende fremstillingen bestående af følgende:
  - a) detail- og helhedstegninger om nødvendigt ledsaget af beregninger og resultater af forsøg med prototyper foretaget forud for udstyrets fremstilling.
  - b) udtømmende liste over de væsentlige krav i dette direktiv samt de i artikel 5 omhandlede harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer, der er taget i betragtning ved konstruktionen og fremstillingen af udstyret. I forbindelse med andre tekniske specifikationer end de harmoniserede standarder skal de tekniske konstruktionsdata især omfatte alle sådanne data, som giver et godkendt kontrolorgan, som omhandlet i artikel 9, stk. 1, mulighed for at kontrollere, om PVM er i overensstemmelse med de væsentlige sikkerhedskrav, som omhandles i artikel 3 i dette direktiv.
  - c) en oversigt over de kontrolmidler, der er anvendt, for at kontrollere, at de råvarer, halvfabrikata og færdigprodukter, der indgår i fremstillingen af PVM, overholder minimumskvalitetskravene.
2. detaljeret beskrivelse af de midler, der er anvendt ved kontrollen og afprøvningen på fabrikationsstedet, for periodisk at kontrollere på partierne — eller systematisk på hvert eksemplar — af de komplette PVM, klar til anvendelse
  - a) — at de i artikel 5 omhandlede harmoniserede standarder eller andre tekniske specifikationer er overholdt
  - b) — at de fremstillede PVM opfylder de krævede minimumskvalitetskrav.
3. rapport om prototypens overensstemmelse med de i artikel 5 omhandlede harmoniserede standarder og andre tekniske specifikationer udarbejdet af et kompetent organ, såfremt sådanne organer eksisterer.
4. et eksemplar af brugsanvisningen som omhandlet i afsnit 1.4 i bilag II.

II. MINIMUMSKRITERIER I FORBINDELSE MED MEDLEMSSTATERNES UDPEGELSE AF KONTROLORGANER

1. Kontrolorganet, dets leder og det personale, der udfører kontrollen, kan hverken være ophavsmand til, fabrikant eller leverandør af det PVM, som de kontrollerer, eller repræsentant for disse. De kan hverken direkte eller som bemyndigede gribe ind i udformningen, fremstillingen, afsætningen eller vedligeholdelsen af disse PVM. Dette udelukker dog ikke en eventuel udveksling af tekniske oplysninger mellem fabrikanten og kontrolorganet.
2. Kontrolorganet og det kontrollerende personale skal udføre kontrollen med største faglige integritet og tekniske kompetence. De må ikke lade sig påvirke af nogen form for især økonomisk pression og tilskyndelse, der kan påvirke deres vurdering eller resultaterne af deres kontrol, især fra personer eller persongrupper, der har interesse i kontrolresultaterne.
3. Kontrolorganet må råde over det personale og have de midler i hænde der er nødvendige for på tilfredsstillende måde at kunne udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med kontrollen. Det skal ligeledes have adgang til det materiel, der er nødvendigt for at foretage specielle former for kontrol.
4. Kontrolpersonalet skal have
  - en god teknisk og faglig uddannelse
  - tilfredsstillende kendskab til bestemmelserne vedrørende den kontrol, det udfører og tilstrækkelig praktisk erfaring dermed
  - de nødvendige kvalifikationer til udfærdigelsen af de attester, referater og rapporter, der udstedes efter kontrollen.

5. Kontrolpersonalets uafhængighed skal være sikret. Den enkelte kontrollants aflønning må ikke afhænge af antallet af udførte kontroller eller af resultaterne deraf.
  6. Kontrolorganet skal tegne en ansvarsforsikring, hvis ansvaret ikke ifølge den pågældende medlemsstats ret dækkes af staten, eller kontrollen udføres direkte af medlemsstaten.
  7. Kontrolorganets personale har tavshedspligt med hensyn til oplysninger, det får ved udførelsen af dets arbejdsopgaver (dog ikke over for de kompetente administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor det udfører dem) inden for rammerne af dette direktiv eller de nationale gennemførelsesbestemmelser dertil.
-

BILAG IV

MODEL TIL EF-MÆRKET

A. MODEL TIL BRUG I FORBINDELSE MED EF-TYPEAFPRØVNINGS- ELLER EF-VERIFIKATIONSPROCEDUREN (jf. artikel 10 og 11)

(1)

eksempel (2)

B. MODEL TIL BRUG I FORBINDELSE MED PROCEDUREN MED EF-ERKLÆRING OM OVERENSSTEMMELSE (jf. art. 12) UDEN TYPEAFPRØVNING

eksempel(2)

De forskellige elementer i EF-mærket skal stort set have samme lodrette størrelse, dvs. mindst 2 mm på PVM og på mindst 5 mm på emballagen.

(1) Det godkendte kontrolorgans kendenummer (jf. artikel 13).

(2) De to sidste tal i det årstal, hvori mærket er blevet påsat (jf. artikel 13).